

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-163-09

Druk nr 2734

Warszawa, 22 stycznia 2010 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

-o zmianie ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego wraz z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego

Art. 1. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 854/2004 lub art. 62 ust. 3 rozporządzenia nr 882/2004 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego, określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowego lekarza weterynarii, lub sposób ich wykonywania, lub
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego w zakresie przekazanym do uregulowania przez Rzeczpospolitą Polską lub państwa członkowskie Unii Europejskiej

– mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej w zakresie prawa żywnościowego, w tym zapewnienie bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego oraz skutecznej kontroli tych produktów, a także zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia publicznego, wynikającym z produkcji lub wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego oraz ograniczanie lub eliminowanie tych zagrożeń.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 64, poz. 429 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 916 i Nr 214, poz. 1346.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 854/2004 lub art. 62 ust. 3 rozporządzenia nr 882/2004 wynika możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje zadań lub czynności wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowego lekarza weterynarii, lub sposób ich wykonywania, lub
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego w zakresie, w jakim dopuszcza się możliwość regulacji przez państwo członkowskie Unii Europejskiej

– mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej w zakresie prawa żywnościowego, w tym zapewnienie bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego oraz skutecznej kontroli tych produktów, a także zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia publicznego, wynikającym z produkcji lub wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego oraz ograniczanie lub eliminowanie tych zagrożeń.”;

2) w art. 9:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Produkty pochodzenia zwierzęcego mogą być wprowadzane na rynek, jeżeli zostały pozyskane od zwierząt lub ze zwierząt lub są zwierzętami, które:

- 1) spełniają wymagania weterynaryjne określone w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 2) były karmione paszami spełniającymi wymagania określone w przepisach o paszach.

2. Produkty pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem produktów rybołówstwa oraz żywych małży, mogą być wprowadzane na rynek, jeżeli zostały pozyskane od zwierząt lub ze zwierząt lub są zwierzętami, które nie pochodzą z gospodarstwa, zakładu lub obszaru podlegającego ograniczeniom, nakazom lub zakazom, mającym zastosowanie do danych zwierząt lub produktów, wydanym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt ze względu na chorobę zakaźną zwierząt wymienioną w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie :

„4. Produkty rybołówstwa oraz żywe małże wprowadzane na rynek mogą pochodzić z gospodarstwa podlegającego ograniczeniom, nakazom lub zakazom wydanym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, jeżeli nie są rybami i mięczakami wykazującymi kliniczne objawy choroby lub nie pochodzą od lub z takich zwierząt.”;

3) w art. 9a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Produkty pochodzenia zwierzęcego wywożone z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, w tym takie produkty czasowo przechowywane przed wywozem w innym zakładzie niż zakład produkcji, zaopatruje się w świadectwa zdrowia lub inne dokumenty, jeżeli są one wymagane przez państwo trzecie miejsca przeznaczenia tych produktów.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organ Inspekcji Weterynaryjnej, niezwłocznie po każdym załadowaniu produktów pochodzenia zwierzęcego, nakłada plombę na środek transportu, kontener lub pojemnik, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, jeżeli taka plomba jest wymagana przez państwo trzecie miejsca przeznaczenia tych produktów.”;

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku zerwania plomby, o której mowa w ust. 3, przez organ celny podczas kontroli, organ Inspekcji Weterynaryjnej właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia tej kontroli ponownie nakłada taką plombę na środek transportu, kontener lub pojemnik.”;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, informacje, jakie umieszcza się na plombie nakładanej na środek transportu, kontener lub pojemnik, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, mając na względzie zapewnienie możliwości identyfikacji wywożonych produktów pochodzenia zwierzęcego.”;

4) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Dopuszcza się produkcję produktów pochodzenia zwierzęcego na obszarach podlegających ograniczeniom, nakazom lub zakazom, wydanym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, produkcję produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z tych obszarów i wprowadzanie na rynek takich produktów, jeżeli:

- 1) produkty te nie pochodzą z gospodarstwa, w którym podejrzewa się lub stwierdzono chorobę zakaźną zwierząt wymienioną w przepisach wydanych na podstawie ust. 2;
- 2) przy ich produkcji zostały spełnione wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2 lub w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz chorób zakaźnych zwierząt, ze względu na które wprowadza się zakaz albo ograniczenie wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego,
- 2) wymagania weterynaryjne dla produktów, o których mowa w ust. 1, w szczególności sposób produkcji i znakowania tych produktów

– mając na uwadze ochronę zdrowia publicznego, w tym zapobieganie przenoszeniu chorób zakaźnych zwierząt, oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”;

5) w art. 11 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) sposób badania:

- a) zwierząt gospodarskich kopytnych, drobiu, zajęczaków i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych,
- b) mięsa zwierząt, o których mowa w lit. a, oraz mięsa zwierząt łownych,
- c) produktów rybołówstwa oraz żywych małży, szkarłupni, osłonic i ślimaków morskich, lub”;

6) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Do działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej, o której mowa w art. 1 ust. 5 lit. b (ii) rozporządzenia nr 853/2004, stosuje się:

- 1) przepisy rozporządzenia nr 852/2004 i przepisy wydane w trybie tego rozporządzenia;
- 2) wymagania weterynaryjne określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki pozwalające na uznanie działalności za działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, w tym zakres i obszar produkcji, a także wielkość dostaw produktów pochodzenia zwierzęcego do zakładów prowadzących handel detaliczny z przeznaczeniem dla konsumenta końcowego,
- 2) wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy prowadzeniu działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej
– mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego.”;

7) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego o tradycyjnym charakterze, z zachowaniem trybu i po spełnieniu warunków określonych w art. 10 ust. 5 – 7 rozporządzenia nr 853/2004, oraz mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa tych produktów, a także realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych w zakresie higieny produktów pochodzenia zwierzęcego.”;

8) w art. 16 :

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie :

„2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy zwierząt, którym podawano substancje o działaniu beta-agonistycznym, hormonalnym lub tyreostatycznym, w celu leczniczym lub zootechnicznym, jeżeli upłynął okres karencji określony dla tych substancji.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zakazuje się wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego:

- 1) pozyskanych ze zwierząt lub od zwierząt, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli produkty te pozyskano przed upływem okresu karencji określonego dla danego produktu leczniczego;
- 2) będących zwierzętami, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli zwierzęta te są wprowadzane na rynek przed upływem okresu karencji określonego dla danego produktu leczniczego.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Za zwierzęta poddane ubojowi w rzeźni, w których tkankach lub narządach stwierdzono obecność substancji niedozwolonych lub pozostałości produktów leczniczych w ilościach przekraczających dopuszczalne poziomy, określone na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniającego dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 152 z 16.06.2009, str. 11), nie przysługuje odszkodowanie.”;

9) w art. 17 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa cieląt do szóstego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, w celu produkcji mięsa na użytek własny.”;

10) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Szkolenie osób, o których mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale I w ust. 1, jest przeprowadzane przez podmiot, który został upoważniony do prowadzenia takiego szkolenia przez wojewódzkiego lekarza weterynarii, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, wydaje, w drodze decyzji administracyjnej, upoważnienie do prowadzenia szkolenia, jeżeli podmiot przedstawi:

1) program zawierający zagadnienia określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale I w ust. 4;

2) plan realizacji tego szkolenia;

3) listę osób, które będą prowadziły to szkolenie.

3. Wojewódzki lekarz weterynarii może kontrolować podmiot upoważniony do przeprowadzenia szkolenia w zakresie realizacji programu szkolenia oraz posiadania przez osoby przeprowadzające szkolenie minimalnych kwalifikacji określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.

4. Wojewódzki lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji administracyjnej, upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy podmiot upoważniony:

1) nie realizuje programu szkolenia lub szkolenie jest przeprowadzane przez osoby nieposiadające minimalnych kwalifikacji określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7 lub

2) nie przeprowadza szkoleń przez okres co najmniej 2 lat.

5. Jeżeli podmiot zaprzestał prowadzenia szkolenia, o którym mowa w ust. 1, wojewódzki lekarz weterynarii, na wniosek tego podmiotu, uchyla decyzję administracyjną, o której mowa w ust. 2.

6. W przypadku zmiany programu lub planu szkolenia, o których mowa w ust. 2, podmiot upoważniony do przeprowadzenia szkoleń składa wniosek do wojewódzkiego lekarza weterynarii o zmianę decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 2.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres tematów, jaki powinien zawierać program szkolenia, o którym mowa w ust. 2, obejmujący zagadnienia określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale I w ust. 4,

2) szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania szkolenia, o którym mowa w ust. 1, w tym minimalne kwalifikacje osób przeprowadzających to szkolenie,

3) wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia, o którym mowa w ust. 1,

4) wzór oświadczenia, o którym mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale II w ust. 4 w lit. a,

5) sposób przekazywania informacji, o których mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale II w ust. 4 w lit. b oraz w rozdziale III w ust. 2

– mając na względzie ochronę zdrowia publicznego oraz zapewnienie możliwości sprawowania prawidłowego nadzoru nad produktami pochodzenia zwierzęcego pochodzącymi ze zwierząt łownych, a także przepisy Unii Europejskiej wydane w tym zakresie.”;

11) w art. 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do statków rybackich, w tym statków przetwórci i statków zamrażalni, gospodarstw, na terenie których dokonuje się uboju zwierząt w celu pozyskania mięsa na użytek własny, oraz podmiotów zamierzających prowadzić działalność w zakresie transportu lub produkcji podstawowej.”;

12) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, na obszarze swojej właściwości:

1) prowadzi:

- a) rejestr zakładów obejmujący zakłady prowadzące sprzedaż bezpośrednią produktów pochodzenia zwierzęcego, zakłady będące gospodarstwami, na terenie których dokonuje się uboju zwierząt pochodzących z innych gospodarstw w celu pozyskania mięsa na użytek własny, zakłady, które podlegają rejestracji zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, w tym zakłady zatwierdzone zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, oraz zakłady prowadzące działalność marginalną, lokalną i ograniczoną,
- b) wykaz podmiotów podlegających rejestracji, z wyłączeniem podmiotów prowadzących działalność w zakładach podlegających zatwierdzeniu w trybie i na zasadach określonych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004,
- c) wykaz zakładów zatwierdzonych w trybie i na zasadach określonych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004;

2) wydaje decyzje administracyjne w sprawach:

- a) wpisu do rejestru,
- b) zatwierdzenia,
- c) warunkowego zatwierdzenia,
- d) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia,
- e) zawieszenia zatwierdzenia,
- f) cofnięcia zatwierdzenia,
- g) wykreślenia z rejestru

– zakładów, o których mowa w pkt 1.

2. Decyzje administracyjne w sprawie zawieszenia i cofnięcia zatwierdzenia zakładów podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. Jeżeli prowadzenie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego ogranicza się do produkcji podstawowej podlegającej wpisowi do rejestru podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o którym mowa w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, to działalność taka nie podlega wpisowi do rejestru, o którym mowa w ust. 1, z wyłączeniem prowadzenia działalności polegającej na utrzymywaniu drobiu w celu pozyskiwania jaj konsumpcyjnych przeznaczonych do wprowadzenia na rynek.”;

13) w art. 21:

a) w ust. 3:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zaświadczenie o wpisie do ewidencji gospodarstw rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności zawierające numer identyfikacyjny – w przypadku pomieszczeń gospodarstwa, z wyłączeniem gospodarstw rybackich, albo”;

– dodaje się pkt 5 – 7 w brzmieniu:

„5) oświadczenie podmiotu potwierdzające utrzymywanie pszczół, jeżeli wniosek jest składany przez podmiot niepodlegający obowiązkowi:

a) wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego,

b) wpisu do ewidencji działalności gospodarczej,

c) uzyskania zezwolenia, o którym mowa w pkt 3, albo

6) zaświadczenie właściwego organu Polskiego Związku Łowieckiego o nabyciu przez koło łowieckie będące dzierżawcą obwodu łowieckiego członkostwa w Polskim Związku Łowieckim oraz osobowości prawnej, zgodnie z przepisami prawa łowieckiego, albo

7) zaświadczenie ministra właściwego do spraw środowiska o prowadzeniu ośrodka hodowli zwierzyny przez zarządcę obwodu łowieckiego na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw środowiska, wydanej na podstawie przepisów prawa łowieckiego.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Powiatowy lekarz weterynarii, wydając decyzję administracyjną, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. a – c, nadaje zakładowi weterynaryjny numer identyfikacyjny.”;

c) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego, mając na względzie możliwość identyfikacji zakładu wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, miejsca prowadzenia działalności i rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego.”;

14) w art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie :

„2. Główny Lekarz Weterynarii, na podstawie informacji przekazywanych przez powiatowego lekarza weterynarii, o których mowa w ust. 1 pkt 1, sporządza i uaktualnia, w formie papierowej lub elektronicznej:

- 1) wykaz podmiotów podlegających rejestracji, z wyłączeniem podmiotów prowadzących działalność w zatwierdzonych zakładach;
- 2) wykaz zatwierdzonych zakładów;
- 3) wykaz zakładów, o których mowa w art. 21a ust. 1.”;

15) w art. 25:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) podaje zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, substancje niedozwolone z wyłączeniem substancji o działaniu beta-agonistycznym, hormonalnym lub tyreostatycznym, podanych w celu leczniczym lub zootechnicznym,

2) wykorzystuje zwierzęta, którym podawano substancje niedozwolone, do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem zwierząt, o których mowa w art. 16 ust. 2,”

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wykorzystuje zwierzęta, którym podawano produkty lecznicze, do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przed upływem okresu karencji określonego dla tych produktów leczniczych,”;

16) w art. 26 w ust. 1 w pkt 1 w lit. a po tiret drugim dodaje się tiret trzecie w brzmieniu:

„– weterynaryjne określone w ustawie lub przepisach wydanych na jej podstawie, lub”.

Art. 2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9a ust. 5, art. 10 ust. 2, art. 13 ust. 3, art. 18 ust. 3 i art. 21 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9a ust. 5, art. 10 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 18 ust. 7 i art. 21 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. 1. Upoważnienia, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują ważność na okres, na jaki zostały wydane, a do ich zmiany, uchylecia lub cofnięcia stosuje się przepisy ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Rejestr i wykazy prowadzone na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1 uważa się odpowiednio za rejestr i wykazy, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

4-01-tg

UZASADNIENIE

Zmiana proponowana w art. 1 pkt 1 projektowanej ustawy ma na celu umożliwienie wydawania rozporządzeń przez ministra właściwego do spraw rolnictwa nie tylko w przypadku, gdy z przepisów wspólnotowych wynika obowiązek wydania przepisów krajowych, ale również wtedy, gdy przepisy wspólnotowe przewidują możliwość wydania przepisów przez państwo członkowskie. Przykładem takiej sytuacji, w której przepis wspólnotowy wskazuje na możliwość wydania przepisów krajowych, a nie na obowiązek ich wydania, jest np. art. 17 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2076/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającego środki przejściowe do celów wdrożenia rozporządzeń (WE) nr 853/2004, nr 854/2004 oraz nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz nr 854/2004 (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 83, z późn. zm.), w którym jest mowa o możliwości zezwolenia przez państwo członkowskie na przywóz mały i produktów rybołówstwa. W związku z powyższym planowana zmiana brzmienia art. 8 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego upoważnia ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania rozporządzenia również w przypadku, gdy przepisy wspólnotowe wskazują na fakultatywne uregulowanie niektórych wymagań dotyczących produkcji i wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego przez państwa członkowskie.

Zmiany proponowane w art. 1 pkt 2 i w pkt 4 projektowanej ustawy wynikają z potrzeby pełnego wdrożenia przepisów dyrektywy Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 18 z 23.01.2003, str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 38, str. 124).

Przepisy art. 3 i 4 dyrektywy Rady 2002/99/WE określają warunki produkcji i dystrybucji produktów pochodzenia zwierzęcego, pochodzących z gospodarstw lub zakładów lub obszarów podlegających ograniczeniom w zakresie zdrowia zwierząt, mających zastosowanie do poszczególnych gatunków zwierząt wrażliwych na określoną jednostkę chorobową lub produktów pochodzenia zwierzęcego.

Przepisy art. 9 i 10 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego wdrażają do polskiego porządku prawnego ww. przepisy dyrektywy Rady 2002/99/WE.

W obecnym brzmieniu przepisy art. 9 ust. 2 oraz art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego nie uwzględniają odstępstwa przewidzianego w ust. 2 art. 4 dyrektywy Rady 2002/99/WE dopuszczającego do produkcji, przetwarzania i dystrybucji produktów rybołówstwa oraz żywych małży pochodzących z gospodarstwa, zakładu lub obszaru podlegającego ograniczeniom, nakazom lub zakazom wydanym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, po spełnieniu warunków określonych w przepisach wspólnotowych dotyczących warunków zdrowotnych zwierząt akwakultury (dyrektywa Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób, która uchyla dyrektywę 91/67/EWG, do której odwołują się przepisy ust. 2 art. 4 dyrektywy Rady 2002/99/WE). Zgodnie z przepisami dyrektywy Rady 2006/88/WE warunkiem, po spełnieniu którego dopuszcza się wprowadzenie na rynek produktów rybołówstwa oraz żywych małży do przetwórstwa w celu produkcji żywności, jest brak klinicznych objawów choroby u tych zwierząt. W związku z powyższym planowana zmiana ustawy wyłącza produkty rybołówstwa i żywe małże z grupy produktów pochodzenia zwierzęcego, do których stosują się wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego, pochodzących z obszarów podlegających ograniczeniom, nakazom lub zakazom w związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt.

Ponadto zmiana brzmienia art. 9 ust. 2 i art. 10 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego ma na celu doprecyzowanie, że wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego, pochodzących z obszarów podlegających ograniczeniom, nakazom lub zakazom w związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt, dotyczą tylko tych produktów pochodzenia zwierzęcego lub zwierząt, z których pozyskuje się te produkty, do których stosują się ograniczenia, nakazy lub zakazy wydane na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt, a nie wszystkich gatunków zwierząt lub wszystkich rodzajów produktów pochodzenia zwierzęcego, które znajdują się w gospodarstwie, zakładzie lub obszarze, do którego stosują się w danym przypadku przepisy dotyczące zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. Czyli w przypadku wprowadzania ograniczeń, nakazów i zakazów w związku ze zwalczaniem grypy ptaków, wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego, pochodzących z obszarów podlegających ograniczeniom, nakazom lub

zakazom, będą miały zastosowanie do ptaków, natomiast przepisy te nie będą miały zastosowania do produkcji mięsa wieprzowego i wołowego.

Jednocześnie w proponowanej zmianie brzmienia art. 9 ust. 1 do katalogu wymagań dodano przepisy o paszach. Pasze, które nie spełniają powyższych wymagań, np. zawierają niedozwolone białko zwierzęce, metale ciężkie, mikotoksyny, antybiotyki, podawane zwierzętom, od których lub z których pozyskuje się żywność, mogą w poważny sposób wpłynąć na jakość zdrowotną pozyskanego od tych zwierząt mięsa czy mleka.

Ponadto w projektowanej ustawie nastąpi zmiana upoważnienia do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa określonego w obecnie obowiązującej ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego w art. 10 ust. 2. W ww. upoważnieniu do wydania rozporządzenia zrezygnowano z określenia obowiązku wystawiania świadectw zdrowia oraz określania wymagań dla tych świadectw w przypadku produktów pochodzenia zwierzęcego, pochodzących z obszarów podlegających ograniczeniom. Jednocześnie w przypadku wystąpienia konieczności pilnego określenia w prawodawstwie krajowym wzoru świadectwa zdrowia dla produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od zwierząt z obszarów podlegających ograniczeniom, w związku z występowaniem określonej choroby zakaźnej zwierząt, zakres projektowanego upoważnienia ustawowego będzie pozwalać na określenie wzoru takiego świadectwa. Obowiązek zaopatrywania produktów pochodzenia zwierzęcego w świadectwa powinien wynikać, zgodnie z przepisami art. 5 dyrektywy Rady 2002/99/WE, z przepisów szczegółowych wydanych przez Unię Europejską.

Natomiast proponowana zmiana art. 9a ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego dotyczy warunków wywozu produktów pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich w zakresie wystawiania świadectw weterynaryjnych oraz nakładania plomb na środki transportu.

Zgodnie z obecnym brzmieniem ww. artykułu istnieje już obowiązek zaopatrywania wywożonych produktów w świadectwa zdrowia. Przepisy te zakładają bezpośredni wywóz produktów z zakładu produkcji do państwa przeznaczenia, nie uwzględniając możliwości przechowywania takich produktów w magazynach i chłodniach składowych oraz dalszej możliwości łączenia produktów pochodzących z różnych zakładów w jedną przesyłkę, która zostanie wywieziona do miejsca przeznaczenia w państwie trzecim. Nie odzwierciedla to sytuacji, do których może dochodzić w praktyce. Proponowany przepis umożliwi zastosowanie takiej procedury wraz z wystawieniem świadectwa zdrowia dla takich samych produktów pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanych w różnych zakładach

i stanowiących jedną przesyłkę. Dotychczasowa praktyka wysyłania produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z różnych zakładów, które przed wysyłką zostały zgromadzone w jednym zakładzie, z wieloma świadectwami zdrowia budzi zastrzeżenia właściwych władz państw trzecich. W związku z powyższym konieczne jest wprowadzenie zmiany w art. 9a.

Ponadto projektowana zmiana art. 9a ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego w odniesieniu do obowiązku nakładania plomby na środek transportu, kontener lub pojemnik, którymi produkty pochodzenia zwierzęcego są wywożone z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, rozszerza możliwości dotyczące zabezpieczenia weterynaryjnego wysyłanych produktów przez nałożenie plomby weterynaryjnej również na kontener lub pojemnik.

Obowiązek plombowania środków transportu, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, został wprowadzony w ustawie z dnia 7 marca 2007 r. o zmianie ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego oraz ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. Nr 64, poz. 429) w celu wyeliminowania możliwości zamiany, przeładunku lub doładowania produktów pochodzenia zwierzęcego innych niż objęte świadectwem zdrowia w związku z problemami, jakie miały miejsce przy wywozie produktów pochodzenia zwierzęcego do Federacji Rosyjskiej. Obecnie organy Inspekcji Weterynaryjnej mają obowiązek nakładania plomb na wszystkie rodzaje środków transportu, w tym również środki transportu morskiego i lotniczego. Zgodnie z prawodawstwem Unii Europejskiej kontrola weterynaryjna przy eksporcie produktów pochodzenia zwierzęcego do państw trzecich odbywa się w miejscu załadunku towarów, tj. w zakładzie produkcyjnym, chłodni składowej, magazynie logistycznym. Urzędowy lekarz weterynarii po skontrolowaniu, czy przeznaczone do wysyłki produkty spełniają wymagania państwa trzeciego, nadzoruje ich załadunek i wystawia świadectwo zdrowia oraz nakłada plombę na środek transportu, którym produkty te są wywożone. Jednakże z doświadczeń Inspekcji Weterynaryjnej wynika, że realizacja wymogu nakładania plomb na wszystkie środki transportu tuż po załadunku towarów jest w pewnych przypadkach niemożliwa do zrealizowania, w szczególności w przypadku towarów przewożonych statkami lub samolotami. Nałożenie plomby na ładownie statku lub samolotu oznaczałoby zakaz wejścia do tych pomieszczeń przez obsługę tych środków transportu, co stałoby w sprzeczności z przepisami regulującymi zasady transportu morskiego i powietrznego. Należy zauważyć, że np. art. 141 ustawy z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545, z późn. zm.) stanowi, że pieczę nad ładunkiem od jego przyjęcia do wydania sprawuje przewoźnik, co oznacza, że musi on mieć możliwość wejścia

w każdym czasie do ładowni i sprawdzenia, czy przewożony towar nie zagraża bezpieczeństwu rejsu. Biorąc pod uwagę powyższe, proponuje się rozszerzyć i uelastyczyć przepisy dotyczące nakładania plomb weterynaryjnych również na kontenery i pojemniki, którymi produkty pochodzenia zwierzęcego mogą być wywożone do państw trzecich w ładowniach statków czy środków transportu lotniczego, bez konieczności plombowania całej ładowni takiego środka transportu.

Ponadto w projekcie ustawy wprowadza się obowiązek ponownego plombowania środków transportu, którymi produkty pochodzenia zwierzęcego są wywożone z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, w przypadku gdy organ celny zerwie plombę uprzednio nałożoną na środek transportu przez organy Inspekcji Weterynaryjnej. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami środki transportu są plombowane przez organy Inspekcji Weterynaryjnej po każdym załadowaniu produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich. W przypadku przeprowadzenia kontroli środka transportu przez służbę celną plomba weterynaryjna jest zrywana, a po zakończeniu kontroli służba celna ponownie nakłada wyłącznie swoją plombę na środek transportu. W związku z powyższym konieczne jest wprowadzenie obowiązku ponownego plombowania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej także środków transportu, którymi produkty pochodzenia zwierzęcego są wywożone z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich w celu potwierdzenia odpowiedniej jakości zdrowotnej tych produktów właściwym służbom weterynaryjnym państwa ich przeznaczenia.

Procedura ponownego nakładania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej plomby na środek transportu, kontener lub pojemnik, którymi produkty są wywożone, może powodować utrudnienia przy wywozie produktów pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich z uwagi na konieczność oczekiwania przewoźnika przesyłki na przybycie organu Inspekcji Weterynaryjnej, który ponownie nałoży plombę. Jednocześnie jednak wprowadzenie obowiązku ponownego nakładania plomb weterynaryjnych w przypadku, o którym mowa powyżej, wynika z wymagań państw trzecich, w szczególności Federacji Rosyjskiej. Stwierdzenie braku plomby weterynaryjnej na środku transportu, kontenerze lub pojemniku, którymi wywiezione zostały z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich produkty pochodzenia zwierzęcego, przez służby weterynaryjne państwa trzeciego może spowodować wycofanie produktów z terytorium tego państwa. Zgodnie z przepisami o weterynaryjnej kontroli granicznej produkty te będą musiały zostać poddane unieszkodliwieniu. Należy podkreślić, że

wprowadzenie wymogu ponownego plombowania przesyłki leży jedynie w interesie przewoźnika i niepodporządkowanie się tej procedurze może pociągnąć za sobą brak możliwości wwozu towarów na terytorium państwa przeznaczenia.

Mając na uwadze powyższe, niezbędne będzie doprecyzowanie kwestii organizacyjnych i proceduralnych dotyczących współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej i służby celnej, takich jak m.in. informowanie przez służby celne przewoźników o obowiązku ponownego zaplombowania przesyłki przez organy Inspekcji Weterynaryjnej czy zorganizowanie całodobowych dyżurów urzędowych lekarzy weterynarii, tak aby zminimalizować ewentualne utrudnienia przy wywozie produktów. Kwestie te zostaną określone w porozumieniach między organami Inspekcji Weterynaryjnej i organami celnymi, o których mowa w § 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa Rozwoju Wsi z dnia 30 marca 2007 r. w sprawie warunków i sposobu współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej z organami celnymi (Dz. U. Nr 77, poz. 519). W przypadku zaistnienia konieczności, warunki i sposób współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej z organami celnymi mogą zostać doprecyzowane w ww. rozporządzeniu, wydawanym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych na podstawie art. 4a ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej z dnia 29 stycznia 2004 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm.).

Zmiana proponowana w art. 1 pkt 5 projektowanej ustawy dotycząca nadania nowego brzmienia art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego wynika z konieczności ujednolicenia terminologii stosowanej w ww. ustawie z terminologią określoną w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14). W obowiązujących przepisach prawa brak definicji zwierząt rzeźnych.

Zmiana proponowana w art. 1 pkt 6 projektowanej ustawy dotyczy nadania nowego brzmienia art. 13 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego. Zgodnie z art. 13 ww. ustawy dotyczącym prowadzenia działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej, produkcja ta jest zawężona jedynie do niewielkiej części produkcji zakładu. Proponowana zmiana ma na celu zniesienie tego ograniczenia. Zaproponowane nowe brzmienie art. 13 ww. ustawy wynika z faktu, że zgodnie z „Wytycznymi dotyczącymi wdrożenia niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 853/2004 ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny żywności pochodzenia zwierzęcego” (publikacja

Komisji Europejskiej, Dyrekcji Generalnej ds. Zdrowia i Ochrony) wprowadzenie w przepisach wspólnotowych (art. 1 ust. 5 lit. b (ii) rozporządzenia (WE) nr 853/2004) pojęcia „działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej” miało na celu stworzenie możliwości produkcji drobnym producentom żywności, produkujących na małą skalę na rynek lokalny małych ilości środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego, sprzedawanych bezpośrednio konsumentom (np. w sklepie) lub dostarczającym produkty pochodzenia zwierzęcego do innych lokalnych przedsiębiorstw prowadzących handel detaliczny (sklepów, katering). Ponadto, zgodnie z ww. wytycznymi, pojęcie „marginalna, lokalna i ograniczona” powinno dopuszczać możliwość kontynuowania tendencji, jaka obecnie występuje w danym państwie członkowskim. Zakłady takie powinny spełniać wymagania określone w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319). W związku z powyższym oraz z uwagi na interes polskich drobnych producentów żywności nie jest zasadne zawężenie działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej jedynie do niewielkiej części produkcji zakładu, jak wynika z obecnie obowiązującego brzmienia art. 13 ust. 2 przedmiotowej ustawy.

Natomiast proponowana zmiana ust. 2 w art. 14 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego dotyczy zmiany upoważnienia dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania rozporządzenia dotyczącego wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego o tradycyjnym charakterze i polega na usunięciu z tego upoważnienia obowiązku określenia przez tego ministra wymagań dla produktów pochodzenia zwierzęcego o tradycyjnym charakterze. W art. 5 pkt 5 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego zdefiniowane zostało pojęcie produktów pochodzenia zwierzęcego o tradycyjnym charakterze. Są to produkty rolne i środki spożywcze, o których mowa w przepisach krajowych lub w przepisach Unii Europejskiej dotyczących oznaczeń geograficznych, nazw pochodzenia lub gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów rolnych i środków spożywczych, lub produkty rolne i środki spożywcze umieszczone na liście produktów tradycyjnych, prowadzonej przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych. Wymagania dla takich produktów zostały już ustalone, np. w odpowiednich specyfikacjach, w związku z powyższym określanie w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przez

produkty o tradycyjnym charakterze (np. wymagań fizycznych czy chemicznych), stało się niecelowe. Również kryteria mikrobiologiczne, jakie mają zastosowanie do produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze, zostały już określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 1) obowiązującym wprost we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Zmiana proponowana w art. 1 pkt 8 lit. b oraz pkt 15 lit. b projektowanej ustawy dotyczy wprowadzenia zakazu umieszczania na rynku żywności pozyskanej ze zwierząt lub od zwierząt, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli produkty te pozyskano przed upływem okresu karencji określonego dla danego produktu leczniczego. Przepisy ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego wprowadzają jedynie zakaz podawania zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, substancji niedozwolonych oraz pozyskiwanie takich produktów od zwierząt lub ze zwierząt, w których tkankach lub narządach stwierdzono obecność tych substancji. Ponadto przepisy tej ustawy oraz ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt regulują kwestie podawania zwierzętom substancji o działaniu beta-agonistycznym, hormonalnym oraz tyreostatycznym w celu leczniczym lub zootechnicznym oraz wprowadzania na rynek produktów pozyskanych od tych zwierząt. Jednakże należy mieć na uwadze, że produkty lecznicze, w tym w szczególności weterynaryjne produkty lecznicze stosowane u zwierząt w celach leczniczych lub zootechnicznych, nie są substancjami niedozwolonymi oraz tylko część z nich stanowi substancje o działaniu beta-agonistycznym oraz hormonalnym. Uwzględniając powyższe, szczególnie istotne jest ze względów na ochronę zdrowia publicznego zapobieżenie wprowadzaniu na rynek żywności pochodzenia zwierzęcego, w której znajdują się pozostałości produktów leczniczych, np. antybiotyków, w ilościach przekraczających dopuszczalne stężenie. Dlatego też proponuje się wprowadzenie do przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego odpowiedniego zakazu oraz rozszerzenie katalogu przepisów karnych o karę dla osób wykorzystujących zwierzęta, którym podawano produkty lecznicze, do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, jeżeli nie upłynął okres karencji dla tych produktów.

Jednocześnie proponuje się wprowadzenie możliwości stosowania kar pieniężnych, wymierzanych w drodze decyzji administracyjnej przez powiatowego lekarza weterynarii, w przypadku wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego, w tym będących zwierzętami, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli produkty te pozyskano

i wprowadzono na rynek przed upływem okresu karencji określonego dla danego produktu leczniczego wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 1 pkt 8 lit. b projektu ustawy. Możliwość taka została wprowadzona w art. 1 pkt 16 przedmiotowego projektu ustawy. Karze takiej będzie podlegać prowadzący przedsiębiorstwo sektora spożywczego. Zakres przedmiotowy ustawy nie obejmuje wprowadzanych na rynek żywych zwierząt, od których lub z których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego. Sankcje karne za wprowadzanie do obrotu takich zwierząt są określone w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Ponadto zmiana proponowana w art. 1 pkt 8 lit. a oraz pkt 15 lit. a projektowanej ustawy, dotycząca zmiany art. 16 ust. 2 oraz art. 25 pkt 1 i 2, ma charakter zmiany technicznej i jej celem jest wyeliminowanie niewłaściwego zakwalifikowania substancji tyreostatycznych do substancji hormonalnych. Substancje tyreostatyczne wykazują działanie hamujące wydzielanie hormonów tarczycy i w związku z tym nie są zaliczane do substancji hormonalnych, dlatego też niezbędne jest odpowiednie przeredagowanie ww. przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego.

Natomiast zmiana proponowana w art. 1 pkt 8 lit. c projektowanej ustawy dotycząca art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego ma na celu wprowadzenie odesłania do aktualnego przepisu, gdyż powoływane w nim rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiające wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 111), zostało uchylone przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 152 z 16.06.2009, str. 11). Rozporządzenie to weszło w życie z dniem 6 lipca 2009 r.

Zmiana proponowana w art. 1 pkt 9 oraz pkt 11 – 12 projektowanej ustawy dotyczy pozyskiwania mięsa przeznaczonego na użytek własny posiadacza zwierzęcia. Przepisy rozporządzeń wspólnotowych dotyczących produkcji żywności pochodzenia zwierzęcego, przede wszystkim rozporządzenia nr 852/2004 i nr 853/2004, nie regulują kwestii produkcji podstawowej na własny domowy użytek oraz domowego przygotowywania, przetwarzania

lub składowania żywności na własny domowy użytek. W związku z powyższym kwestie te mogą być uregulowane w przepisach krajowych.

Obecnie obowiązujące przepisy dotyczące produkcji mięsa na własny użytek zostały wprowadzone do prawodawstwa krajowego ustawą z dnia 7 marca 2007 r. o zmianie ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego oraz ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. Nr 64, poz. 429) oraz zostały uregulowane w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 lipca 2007 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. Nr 132, poz. 919).

Proponowane w projekcie ustawy zmiany mają na celu umożliwienie pozyskiwania mięsa na użytek własny również w innym miejscu niż gospodarstwo pochodzenia zwierzęcia. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa utrzymywanych w tym gospodarstwie cieląt do szóstego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny. Projektowana zmiana umożliwi dokonanie uboju zwierzęcia, z którego mięso przeznaczone jest na użytek własny posiadacza zwierzęcia, w gospodarstwie, bez określania, czy jest to gospodarstwo, w którym utrzymywane jest to zwierzę, czy też inne. Dzięki temu, np. zwierzę to będzie poddawane ubojowi w gospodarstwie prowadzonym przez osobę posiadającą uprawnienia do zawodowego uboju zwierząt, w którym jest możliwe dokonanie uboju w warunkach zapewniających większe bezpieczeństwo zarówno pozyskanego mięsa, jak i osób dokonujących uboju, niż w gospodarstwie prowadzonym przez posiadacza zwierzęcia. Przy tak przeprowadzonym uboju zwierzęcia, posiadaczem mięsa z niego pozyskanego nadal pozostaje właściciel tego zwierzęcia, ale mięso takie nie może być oferowane do sprzedaży.

Ponadto projekt ustawy przewiduje, że w przypadku gdy ma miejsce ubój zwierząt w celu pozyskania mięsa na użytek własny w gospodarstwie innym niż gospodarstwo, w którym te zwierzęta były utrzymywane, działalność ta będzie podlegać rejestracji przez powiatowego lekarza weterynarii. Przyjęto również, że ten rodzaj działalności wyłączony zostanie z obowiązku sporządzania projektu technologicznego zakładu.

Wymagania dla gospodarstw, w których dokonywany będzie ubój zwierząt przeznaczonych na użytek własny posiadacza zwierzęcia, zostaną określone w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rolnictwa wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego.

Zmiana proponowana w art. 1 pkt 10 projektowanej ustawy dotyczy zmiany brzmienia art. 18 określającego zasady przeprowadzania szkoleń myśliwych z zakresu patologii występujących u zwierząt łownych oraz produkcji i obróbki zwierząt łownych i ich mięsa po ich upolowaniu, o którym mowa w załączniku III w sekcji IV w rozdziale I rozporządzenia nr 853/2004. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 18 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego szkolenie myśliwych przeprowadza podmiot, który uzyskał upoważnienie powiatowego lekarza weterynarii. W proponowanej zmianie przewiduje się, że za udzielanie upoważnień podmiotom do przeprowadzania szkolenia dla myśliwych odpowiadać będzie wojewódzki lekarz weterynarii, a nie jak dotychczas powiatowy lekarz weterynarii. Wprowadzenie tej zmiany ma na celu odciążenie powiatowych lekarzy weterynarii, którzy przy obecnym zakresie zadań oraz często niewystarczającej obsłudze kadrowej i finansowej mają trudności z wywiązaniem się z powyższego obowiązku. Ponadto wojewódzki lekarz weterynarii jako organ odpowiedzialny za dokonywanie analiz i ocen sytuacji epizootycznej, bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i wymagań weterynaryjnych przy ich produkcji na obszarze województwa jest organem lepiej przygotowanym do wydawania upoważnień dla podmiotów, które zamierzają prowadzić działalność polegającą na szkoleniu myśliwych.

Proponowana zmiana art. 18 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego rozszerza również upoważnienie do wydania rozporządzenia dla ministra właściwego do spraw rolnictwa o określenie sposobu przekazywania informacji o stwierdzeniu podczas oględzin tuszek drobnej zwierzyny łownej nietypowych cech lub zaobserwowania nietypowego zachowania zwierzęcia przed jego uśmierceniem, czy informowanie o podejrzeniu, że miało miejsce skażenie środowiska. Zgodnie z załącznikiem III rozdział III ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 „Przeszkolona osoba, w przypadku stwierdzenia podczas oględzin nietypowych cech, zaobserwowania nietypowego zachowania zwierzęcia przed jego uśmierceniem czy podejrzenia o skażenie środowiska, zobowiązana jest powiadomić o tym fakcie właściwe władze”. Przepis ten dotyczy drobnej zwierzyny łownej – zajęczaków oraz dzikich ptaków. Przeszkolona osoba w takiej sytuacji ma obowiązek powiadomić właściwe władze, jednakże ani sposób, ani forma powiadomienia nie zostały określone. Obecnie w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 grudnia 2006 r. w sprawie przeprowadzania szkolenia myśliwych (Dz. U. z 2007 r. Nr 5, poz. 39) uwzględniona jest jedynie forma takiego powiadamiania w odniesieniu do pozyskiwania mięsa grubej zwierzyny łownej. Mając na uwadze powyższe, proponowana zmiana rozszerza upoważnienie do wydania rozporządzenia dla ministra właściwego do

spraw rolnictwa o określenie sposobu przekazywania informacji o stwierdzeniu podczas oględzin tuszek drobnej zwierzyny łownej nietypowych cech lub zaobserwowania nietypowego zachowania zwierzęcia przed jego uśmierceniem oraz sposób informowania o podejrzeniu, że miało miejsce skażenie środowiska. Ponadto proponowana zmiana rozszerza upoważnienie do wydania rozporządzenia dla ministra właściwego do spraw rolnictwa o określenie minimalnych kwalifikacji osób przeprowadzających takie szkolenie.

Zmiana proponowana w art. 1 pkt 11 projektowanej ustawy, oprócz ww. zmian związanych z produkcją mięsa na użytek własny wynika z braku uwzględnienia w przepisach ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego „statków zamrażalni”, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004. Ponadto zmiana ta ma na celu wykreślenie wyrazu „gospodarstw” z wyliczenia typów działalności dotyczących produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, które wyłączone są z obowiązku między innymi przedstawiania projektu technologicznego powiatowemu lekarzowi weterynarii, ponieważ działalność prowadzona w gospodarstwie, która objęta jest zakresem definicji produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, zawiera się w pojęciu „produkcja podstawowa” zdefiniowanym w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 1.02.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), która również objęta jest zakresem tego wyliczenia.

Zmiana proponowana w art. 1 pkt 12 dotyczy nadania nowego brzmienia art. 20 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego określającego obowiązki powiatowego lekarza weterynarii w zakresie rejestracji i zatwierdzania zakładów oraz prowadzenia rejestrów i wykazów. Proponowana zmiana ustawy wynika z faktu, że podstawą prawną do rejestracji przedsiębiorstw sektora spożywczego jest art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 852/2004, a nie art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 853/2004, jak to jest określone w obecnym brzmieniu ustawy. Wskazany w obecnie obowiązującej ustawie art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 853/2004 stanowi, że podmioty działające na rynku spożywczym wprowadzają na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego wytwarzane we Wspólnocie wyłącznie w przypadku, gdy zostały one przygotowane lub poddane obróbce w zakładach już zarejestrowanych lub zakładach zatwierdzonych. Natomiast art. 6 ust. 2 stanowi, że każdy podmiot działający na rynku spożywczym powiadamia właściwy organ o każdym przedsiębiorstwie pod jego kontrolą, które uczestniczy

w jakimkolwiek z etapów produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności, w celu rejestracji każdego z takich przedsiębiorstw. Należy zaznaczyć, że odesłanie do art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 853/2004 ogranicza zakres podmiotowy zakładów podlegających rejestracji do zakładów mających bezpośredni kontakt z żywnością, a nie wszystkich przedsiębiorstw sektora spożywczego. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że przepis taki nie uwzględnia zakładów prowadzących działalność polegającą wyłącznie na obrocie lub pośrednictwie w obrocie produktami pochodzenia zwierzęcego bez prowadzenia produkcji. Brak zatem możliwości, mimo obowiązku wynikającego z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 852/2004, rejestracji przez powiatowych lekarzy weterynarii takich zakładów oraz nadawania im weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego. Mając na uwadze powyższe należy wprowadzić przedmiotową zmianę, umożliwiającą wypełnianie przez organy Inspekcji Weterynaryjnej obowiązków wynikających z prawa wspólnotowego.

Ponadto proponowana zmiana porządkuje kwestie dotyczące prowadzenia przez powiatowego lekarza weterynarii rejestrów i wykazów. Zgodnie z proponowaną zmianą powiatowy lekarz weterynarii będzie prowadzić jeden rejestr dla wszystkich zakładów podlegających rejestracji i odrębny wykaz, do którego wpisywane będą tylko zakłady zatwierdzone, a także odrębny wykaz, do którego wpisywane będą tylko podmioty prowadzące działalność podlegającą rejestracji, a niepodlegającą zatwierdzeniu.

Jednocześnie proponowana zmiana rozszerza katalog decyzji wydawanych przez powiatowego lekarza weterynarii związanych z procesem rejestracji lub zatwierdzania zakładów o decyzje dotyczące wpisu do rejestru oraz wykreślenia z rejestru zakładów podlegających rejestracji zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 852/2004.

Ponadto proponowana zmiana reguluje kwestie prowadzenia rejestru działalności ograniczającej się tylko do produkcji podstawowej, z wyłączeniem prowadzenia fermy drobiu pozyskującej jaja konsumpcyjne, czyli np. utrzymywanie stada krów mlecznych i pozyskiwanie od nich mleka, utrzymywanie stad brojlerów, hodowlę świń lub ryb. Działalność ta podlega obowiązkowi rejestracji zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 852/2004, ale jednocześnie działalność ta podlega rejestracji przez powiatowego lekarza weterynarii zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt i jest tam określona jako działalność nadzorowana. W związku z powyższym, aby uniknąć podwójnego rejestrowania przez powiatowego lekarza weterynarii tej samej działalności na podstawie dwóch różnych ustaw, proponuje się, aby przepisy art. 20 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego nie miały zastosowania do rejestracji działalności ograniczającej się tylko do produkcji

podstawowej, z wyłączeniem prowadzenia działalności polegającej na utrzymywaniu drobiu w celu pozyskiwania jaj konsumpcyjnych przeznaczonych do wprowadzenia na rynek, podlegającej rejestracji jako działalność nadzorowana na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. Obowiązek rejestracji prowadzenia fermy drobiu pozyskującej jaja konsumpcyjne wynika oprócz ww. art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 852/2004, również z przepisów dyrektywy Rady 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony kur niosek (Dz. Urz. WE L 203 z 3.08.1999, str. 53; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 26, str. 225) oraz dyrektywy Komisji 2002/4/WE z dnia 30 stycznia 2002 r. w sprawie rejestracji zakładów hodujących kury nioski, objętych dyrektywą Rady 1999/74/WE (Dz. Urz. WE L 30 z 31.01.2002, str. 44; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 35, str. 117). Mając na uwadze, że przepisy ww. dyrektyw wymagają, aby fermy drobiu utrzymujące powyżej 350 kur niosek i pozyskujące jaja konsumpcyjne oprócz ww. rejestracji posiadały również odpowiedni numer, który wskazuje między innymi na system hodowli, w jakim utrzymywane są kury nioski (wolno wybiegowy, ściółkowy, klatkowy albo ekologiczny) oraz że ww. wymagania wdrożone są w przepisach wykonawczych do ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego uznano, że ten typ działalności, mimo że zalicza się do produkcji podstawowej podlegającej rejestracji również na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, nie powinien zostać wyłączony z przepisów dotyczących rejestracji działalności zawartych w przepisach zmienianej ustawy.

Zmiana proponowana w art. 1 pkt 13 lit. a projektowanej ustawy ma na celu umożliwienie rejestracji sprzedaży bezpośredniej produktów pszczelich przez osoby, które nie posiadają własnych gospodarstw rolnych i nie prowadzą działalności gospodarczej, a także umożliwienie rejestracji sprzedaży bezpośredniej tusz zwierząt łownych przez koła łowieckie, będące dzierżawcami obwodów łowieckich, oraz podmioty prowadzące ośrodki hodowli zwierzyny, będące zarządcami obwodu łowieckiego na podstawie decyzji Ministra Środowiska. Obecnie podmioty zamierzające prowadzić działalność polegającą na sprzedaży bezpośredniej powinny przed jej rozpoczęciem złożyć wnioski o wpis do rejestru zakładów do właściwego terytorialnie powiatowego lekarza weterynarii. Do wniosku powinien być dołączony jeden z dokumentów wskazanych w art. 21 ust. 3 pkt 1 – 4 zmienianej ustawy, tj. albo aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego, albo zaświadczenie z ewidencji działalności gospodarczej, albo kopia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji gospodarstw rolnych.

W przypadku osób fizycznych, często w wieku emerytalnym, zajmujących się produkcją produktów pszczelich na małą skalę, np. mających kilka pni pszczelich zlokalizowanych na terenach rekreacyjnych i prowadzących sprzedaż bezpośrednią takich produktów, nie jest możliwe dołączenie do wniosku o rejestrację jednego z ww. dokumentów. Zmiana przewiduje, że takie osoby do wniosku o wpis do rejestru zakładów zamiast ww. dokumentów mogą dołączyć oświadczenie o utrzymywaniu pszczół.

Podobnie niemożliwe jest dołączenie do wniosku o rejestrację jednego z ww. dokumentów, w przypadku kół łowieckich będących dzierżawcami obwodów łowieckich oraz zarządców obwodu łowieckiego prowadzących ośrodki hodowli zwierzyny, ponieważ podmioty te nie podlegają wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego ani też do ewidencji działalności gospodarczej. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2005 r. Nr 127, poz. 1066, z późn. zm.) Polski Związek Łowiecki jako zarządca obwodów łowieckich, za pośrednictwem ośrodków hodowli zwierzyny, oraz koła łowieckie jako dzierżawcy obwodów łowieckich mają prawo prowadzić działalność gospodarczą w zakresie obrotu m.in. tuszami pozyskanej zwierzyny. Ponieważ Polski Związek Łowiecki oraz zrzeszone w nim koła łowieckie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 października 1995 r. – Prawo łowieckie, posiadają osobowość prawną, nie podlegają wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego. Również ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2005 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.) nie ma zastosowania w odniesieniu do działalności Polskiego Związku Łowieckiego jako zarządcy obwodów łowieckich oraz do kół łowieckich.

Mając na uwadze powyższe w projekcie ustawy proponuje się, aby do wniosku o rejestrację zakładu koła łowieckie dołączały zaświadczenie właściwego organu Polskiego Związku Łowieckiego o nabyciu przez koło łowieckie, będące dzierżawcą obwodu łowieckiego, członkostwa w Polskim Związku Łowieckim oraz osobowości prawnej, zgodnie z art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 19 października 1995 r. – Prawo łowieckie. Natomiast w przypadku zarządców obwodów łowieckich prowadzących ośrodki hodowli zwierzyny proponuje się, aby do ww. wniosku dołączane było zaświadczenie ministra właściwego do spraw środowiska o prowadzeniu ośrodka hodowli zwierzyny przez zarządcę obwodu łowieckiego na podstawie decyzji Ministra Środowiska wydanej na podstawie art. 28 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 19 października 1995 r. – Prawo łowieckie.

Zmiana proponowana w art. 1 pkt 13 lit. b dodaje decyzję o warunkowym zatwierdzeniu zakładu do katalogu decyzji, przy wydawaniu których powiatowy lekarz weterynarii nadaje zakładom weterynaryjnym numer identyfikacyjny. W procesie

zatwierdzania zakładu, powiatowy lekarz weterynarii może – zgodnie z art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004 – dokonać warunkowego zatwierdzenia zakładu. W obecnym brzmieniu ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego przewiduje się nadawanie weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego tylko przy wydawaniu decyzji o rejestracji lub zatwierdzeniu zakładu. W związku z powyższym należy uwzględnić nadawanie weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego również w decyzji zatwierdzającej warunkowo zakład.

Zmiana proponowana w art. 1 pkt 13 lit. c dotyczy nadania nowego brzmienia pkt 2 w ust. 5 w art. 21 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, będącego upoważnieniem dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania rozporządzenia regulującego sposób ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadawanego zakładom przez powiatowego lekarza weterynarii. Zmiana ta wynika z konieczności uwzględnienia obowiązku nadawania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego również zakładom zajmujących się wyłącznie obrotem lub pośrednictwem w obrocie żywnością pochodzenia zwierzęcego bez prowadzenia produkcji i jest konsekwencją proponowanych zmian brzmienia art. 20 ust. 1 pkt. 1 lit. a ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego. W obecnym brzmieniu tego upoważnienia jednym z elementów, który powinien być możliwy do zidentyfikowania na podstawie weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego, jest „miejsce produkcji”, co zgodnie z definicją produkcji zawartą w ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego nie obejmuje prowadzenia takiej działalności jak obrót lub pośrednictwo w obrocie żywnością pochodzenia zwierzęcego bez prowadzenia produkcji. W związku z powyższym określenie to w proponowanej zmianie zastąpi sformułowanie „miejsce prowadzenia działalności”.

Zmiana proponowana w art. 1 pkt 14 projektowanej ustawy wynika z konieczności usystematyzowania wykazów prowadzonych przez Głównego Lekarza Weterynarii, w związku ze zmianami proponowanymi w art. 1 pkt 12 oraz wprowadzeniem obowiązku prowadzenia przez Głównego Lekarza Weterynarii wykazu zakładów, którym nadano uprawnienia do produkcji na rynek państw trzecich. Przepisy art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego nakładają na Głównego Lekarza Weterynarii obowiązek sporządzania, na podstawie danych otrzymanych od powiatowych lekarzy weterynarii, rejestrów zakładów, wykazu podmiotów prowadzących działalność podlegającą rejestracji oraz wykazu zakładów zatwierdzonych. Jednocześnie przepisy art. 21a ww. ustawy nakładają na powiatowego lekarza weterynarii obowiązek umieszczania

w prowadzonym przez niego rejestrze zakładów informacji o nadaniu danemu zakładowi uprawnienia do produkcji na rynek państw trzecich. W związku z obowiązkiem, określonym w art. 22 ust. 1 ww. ustawy, przekazywania informacji zawartych w rejestrach i wykazach prowadzonych przez powiatowego lekarza weterynarii, Główny Lekarz Weterynarii dysponuje danymi dotyczącymi wszystkich zakładów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którym nadano uprawnienia do produkcji na rynek państw trzecich. Uwzględniając powyższe proponuje się, aby Główny Lekarz Weterynarii prowadził wykaz podmiotów prowadzących działalność podlegających rejestracji, z wyłączeniem podmiotów prowadzących działalność w zatwierdzonych zakładach, wykaz zatwierdzonych zakładów oraz wykaz zakładów, którym nadano uprawnienia do produkcji na rynek państw trzecich.

Natomiast zmiana proponowana w art. 1 pkt 16 projektowanej ustawy ma na celu rozszerzenie katalogu naruszeń, za które przewiduje się kary pieniężne. Zmiana przewiduje, że prowadzący przedsiębiorstwo sektora spożywczego będzie podlegał karze pieniężnej w przypadku niewykonywania obowiązków lub naruszania wymagań weterynaryjnych określonych w ustawie lub przepisach wydanych na jej podstawie. Zgodnie z obecnym brzmieniem ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego kary pieniężne za niewykonywanie obowiązków lub naruszanie wymagań określonych w tej ustawie lub przepisach wydanych na jej podstawie przewidziane były tylko dla osób, które prowadzą produkcję produktów pochodzenia zwierzęcego. Uwzględniając powyższe oraz biorąc pod uwagę, że zgodnie z ustawą z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego „produkcja” oznacza „co najmniej jedną z następujących czynności: pozyskiwanie, chów, wytwarzanie, oczyszczanie, rozbiór, przetwarzanie, pakowanie, przepakowywanie, przechowywanie lub transport” konieczne jest stosowanie kar pieniężnych za takie naruszenia ustawy, które nie są objęte określeniem „produkcja”, czyli np. niedopełnienie obowiązku rejestracji przedsiębiorstwa zajmującego się pośrednictwem w sprzedaży żywności pochodzenia zwierzęcego.

Ponadto w art. 2 projektu ustawy, w związku z proponowanymi w projekcie ustawy zmianami brzmienia przepisów upoważniających do wydania aktów normatywnych, wprowadzono przepisy przejściowe utrzymujące w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie zmienianych przepisów upoważniających do czasu wejścia w życie nowych aktów wykonawczych, nie dłużej jednak niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Ponadto w art. 3 projektu ustawy, w związku z proponowanymi zmianami dotyczącymi prowadzenia przez powiatowego lekarza weterynarii rejestrów i wykazów,

wprowadzono przepis utrzymujący ważność prowadzonych uprzednio – zgodnie z zasadami określonymi w art. 20 ust. 1 zmienianej ustawy – rejestrów i wykazów. Równocześnie w art. 3 projektu ustawy, w związku z proponowanymi zmianami w art. 1 pkt 10 projektu ustawy dotyczącymi zmiany organu udzielającego upoważnień dla podmiotów przeprowadzających szkolenia myśliwych, wprowadzono przepis utrzymujący w mocy upoważnienia wydane przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, z zastrzeżeniem, że upoważnienia te tracą ważność, w przypadku gdy zmianie uległa jedna lub więcej przesłanek, stanowiących podstawę do udzielenia tego upoważnienia.

Projekt ustawy znajduje się w Programie prac legislacyjnych Rady Ministrów na okres lipiec – grudzień 2009 r.

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem w trybie art. 7 tej ustawy.

Projekt ustawy ze względu na przedmiot jego regulacji nie będzie podlegał obowiązkowi notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

- 1) podmioty zajmujące się pozyskiwaniem, wytwarzaniem i przetwarzaniem oraz wprowadzaniem na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego, w szczególności prowadzące działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, sprzedaż bezpośrednią produktów pochodzenia zwierzęcego oraz działalność polegającą wyłącznie na obrocie lub pośrednictwie w obrocie produktami pochodzenia zwierzęcego, podmioty zamierzające prowadzić ubój zwierząt przeznaczonych na użytek własny,
- 2) podmioty upoważnione do przeprowadzania szkoleń dla myśliwych,
- 3) organy Inspekcji Weterynaryjnej, w szczególności powiatowi lekarze weterynarii.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Przewiduje się, że wejście w życie projektowanej ustawy nie wpłynie na zwiększenie obciążeń dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.

Potrzebne środki finansowe pochodzić będą ze środków budżetu przeznaczonych na funkcjonowanie Inspekcji Weterynaryjnej, przy czym wprowadzone w projekcie zmiany nie wpłyną na wzrost wydatków ze środków budżetowych przeznaczonych na funkcjonowanie tej Inspekcji. Przykładowo za wydawanie tzw. świadectw zbiorczych (art. 1 pkt 3 projektu ustawy) urzędowy lekarz weterynarii będzie pobierać opłaty od zainteresowanych podmiotów, w związku z czym ich wydawanie nie będzie powodować dodatkowych wydatków. Natomiast wprowadzony obowiązek rejestracji przez powiatowego lekarza weterynarii podmiotów pośredniczących w obrocie produktami pochodzenia zwierzęcego nie będzie miał wpływu na sektor finansów publicznych, ponieważ już w obecnym stanie prawnym każdy powiatowy lekarz weterynarii ma obowiązek prowadzić odpowiednie rejestry, w związku z czym zmiana przepisów w tym zakresie nie zwiększy wydatków Inspekcji Weterynaryjnej związanych z ich prowadzeniem.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało pozytywny wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki. Do zwiększenia konkurencyjności polskich przedsiębiorców zajmujących się produkcją żywności pochodzenia zwierzęcego na rynku państw trzecich powinna przyczynić się wprowadzona w projekcie ustawy możliwość wydawania przez urzędowych lekarzy weterynarii tzw. świadectw zbiorczych, w które zaopatruje produkty pochodzenia zwierzęcego wywożone z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, w przypadku gdy produkty te były czasowo przechowywane przed wywozem w innym zakładzie niż zakład produkcji. Dotychczas niektóre państwa trzecie podważały praktykę wysyłania przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, pochodzących z różnych zakładów, które zostały przed wysyłką zebrane w jednym zakładzie, z wieloma świadectwami zdrowia. Tak więc powyższa zmiana ma na celu doprowadzenie do sytuacji, w której, z przyczyn administracyjnych, nie będą kwestionowane przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego eksportowane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, co powinno spowodować wzrost konkurencyjności polskich przedsiębiorstw.

Proponowane w projekcie ustawy zmiany powinny przyczynić się również do wzrostu przedsiębiorczości, między innymi dzięki rozszerzeniu zakresu prowadzenia działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej, wprowadzeniu możliwości dokonywania uboju zwierząt w celu pozyskania mięsa na użytek własny. Pozytywnie na rozwój przedsiębiorczości powinno również wpłynąć ułatwienie rejestracji działalności przez podmioty prowadzące sprzedaż bezpośrednią miodu lub tusz zwierząt łownych przez koła łowieckie będące dzierżawcami obwodów łowieckich oraz zarządcę obwodu łowieckiego prowadzącego ośrodki hodowli, w związku z rozszerzeniem katalogu dokumentów, które mogą być przedstawiane powiatowemu lekarzowi weterynarii przy rejestracji.

Również wprowadzony w projekcie ustawy obowiązek rejestracji działalności polegającej wyłącznie na obrocie lub pośrednictwie w obrocie produktami pochodzenia zwierzęcego nie powinien negatywnie wpłynąć na rozwój przedsiębiorczości, gdyż polegać będzie on jedynie na zgłoszeniu prowadzonej działalności właściwemu miejscowo powiatowemu lekarzowi weterynarii i wniesieniu opłaty skarbowej (obecnie w wysokości 10 zł), związanej z wydaniem decyzji administracyjnej o wpisie do rejestru zakładów i nadaniu weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny.

Dotyczy to w szczególności nowelizacji przepisów regulujących działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, które mają na celu ułatwienie i zniesienie ograniczeń dla podmiotów prowadzących tego typu działalność. Obecnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są zarejestrowane 1264 zakłady prowadzące ten typ działalności. Przewiduje się, że rezygnacja z zawężenia działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej jedynie do niewielkiej części produkcji zakładu, jak wynika z obecnie obowiązującego brzmienia art. 13 ust. 2 przedmiotowej ustawy, i wprowadzenie wielkości dostaw jako jednego z warunków uznania działalności za marginalną, lokalną i ograniczoną umożliwi drobnym wytwórcom prowadzenie w większym zakresie sprzedaży niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego na lokalnym rynku krajowym. Dotyczy to zwłaszcza regionów, w których prowadzenie tego typu działalności lokalnej na niewielką skalę jest najbardziej rozpowszechnione, czyli województwa mazowieckiego (270 zakładów), śląskiego (157 zakładów), wielkopolskiego (139 zakładów) oraz małopolskiego (129 zakładów) i łódzkiego (90 zakładów). Zmiana ta być może przyczyni się do rozpoczęcia prowadzenia tego typu działalności przez przedsiębiorców z tych regionów kraju, gdzie obecnie działalność ta nie jest zbyt rozpowszechniona, tj. z terenu województwa podkarpackiego (27 zakładów), opolskiego (32 zakłady) oraz lubelskiego (33 zakłady).

6. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi, takimi jak Krajowa Rada Izb Rolniczych, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Rada Gospodarki Żywnościowej, Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych, NSZZ RI „Solidarność”, Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa RP, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN, Konfederacja Pracodawców Polskich, Federacja Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Krajowa Rada

Spółdzielcza, Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius” , Ogólnopolskie Stowarzyszenia Techników Weterynarii ESKULAP, Polskie Towarzystwo Nauk Weterynaryjnych, Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej POLSUS, Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego, Polski Związek Owczarski, Polski Związek Hodowców Koni, Związek Hodowców i Przyjaciół Wschodniopruskiego Konia Pochodzenia Trakeńskiego w Polsce, Stowarzyszenie Hodowców i Użytkowników Kłusaków, Polskie Towarzystwo Kuce Szetlandzkie, Polski Związek Pszczelarski, Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych, Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz, Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu, Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza w Warszawie, Polski Związek Hodowców i Producentów Gęsi, Ogólnopolski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Przepiórek, Polski Związek Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych, Zrzeszenie Hodowców Nutrii, Krajowy Związek Hodowców Królików, Polski Związek Hodowców Królików, Polska Federacja Związków Hodowców Szynszyli, Centralny Związek Hodowców Szynszyli z siedzibą w Piątkowisku, Polski Związek Hodowców Strusi, Polski Związek Branżowy Hodowców Jeleniowatych, Związek Rzemiosła Polskiego, Polski Związek Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa, Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy, Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji, Unia Polskiego Przemysłu Chłodniczego, Związek Prywatnych Przetwórców Mleka, Polskie Stowarzyszenia Przetwórców Ryb, Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich, Polskie Towarzystwo Rybackie, Związek Producentów Ryb, Krajowy Związek Zrzeszeń Producentów Ryb, Polska Federacja Producentów Żywności, Polski Związek Łowiecki, Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego UPEMI, Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego, Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji, Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Dzierżawców i Administratorów Nieruchomości Rybackich Skarbu Państwa, Ogólnopolski Związek Pracodawców Rybackich, Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Ryb, Stowarzyszenie Armatorów Łodziowych, Stowarzyszenie Armatorów Rybackich, Stowarzyszenie Rybaków Zalewu Wiślanego, Sztab Kryzysowy Rybołówstwa, Zrzeszenie Rybaków Zalewu Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie, Polskie Towarzystwo Rybackie Zakład Hodowli Ryb Łososiowatych w Rutkach, Stowarzyszenie Producentów Ryb

Łososiowatych, Polski Związek Rolników Ekologicznych, Stowarzyszenie Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi Ekoland, Augustowsko-Podlaskie Stowarzyszenie Eko-Rolników, Zrzeszenie Wytwórców Polskiego Rolnictwa Ekologicznego, Polski Klub Ekologiczny, Polskie Towarzystwo Rolników Ekologicznych oraz ze Związkiem Powiatów Polskich i Związkiem Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej.

Do projektu ustawy uwagi zgłosił Związek Rzemiosła Polskiego. Pierwsza z uwag zgłoszonych przez Związek Rzemiosła Polskiego dotyczyła nowelizacji art. 11a ust. 1 pkt 2 oraz art. 17 ust. 1a przedmiotowej ustawy w zakresie produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny i wskazywała, że przyjęte rozwiązania nie prowadzą do kompleksowego uregulowania kwestii ubojów określonych gatunków zwierząt na terenie gospodarstwa w celu produkcji mięsa na użytek własny. Związek Rzemiosła Polskiego zaproponował, aby projektowany przepis tworzył podstawy do egzekwowania prawa w zakresie ubojów prowadzonych przez rolnika z zachowaniem dobrostanu zwierząt podczas uboju, spełnieniem podstawowych wymagań sanitarnych, weryfikowanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, i z zachowaniem pełnego nadzoru ze strony tej Inspekcji, łącznie z prowadzeniem ewidencji zwierząt poddawanych ubojowi w celu monitorowania ubojów prowadzonych poza rzeźnią i ograniczenia tzw. „szarej strefy” w branży mięsnej. Powyższa uwaga nie została uwzględniona w treści projektu, ponieważ w przedmiotowym projekcie kwestie te zostały już uregulowane.

Wprowadzone w projekcie ustawy zmiany dotyczące produkcji mięsa na użytek własny, tj. zmiany art. 11a ust. 1 pkt 2 oraz art. 17 ust. 1a ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego mają na celu umożliwienie przeprowadzenia uboju zwierząt w celu pozyskania mięsa na użytek własny posiadacza zwierzęcia w gospodarstwie, w którym to zwierzę było utrzymywane, jak również w innym gospodarstwie. Wymagania dla punktów usługowych zostaną określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego. Rozporządzenie to określi m.in. minimalne wymagania dla miejsc, w których będzie można dokonać uboju zwierząt, kwestie dotyczące dobrostanu oraz zasady przekazywania informacji o dokonanych ubojach Inspekcji Weterynaryjnej.

Jednocześnie już obecnie obowiązujące przepisy prawa regulują kwestie karania podmiotów, które postępują z mięsem pozyskanym na użytek własny niezgodnie z obowiązującymi zasadami. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenie przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2007 r. Nr 2, poz. 22, z późn. zm.),

w przypadku wprowadzenia na rynek mięsa pochodzącego z produkcji mięsa na użytek własny można otrzymać karę pieniężną w wysokości od 1000 do 5000 zł. Natomiast za niespełnienie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa na użytek własny – od 100 do 2000 zł.

Druga z uwag zgłoszonych przez Związek Rzemiosła Polskiego dotyczyła pominięcia kwestii handlu hurtowego w ramach działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej. Powyższa uwaga również nie została uwzględniona w treści projektu.

Przepis, o którym mowa w art. 1 ust. 5 lit. b (ii) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego wyklucza możliwość dokonywania dostaw przez zakłady prowadzące działalność marginalną, lokalną i ograniczoną do zakładów prowadzących handel hurtowy. Dostawy żywności pochodzenia zwierzęcego z zakładu detalicznego prowadzącego działalność marginalną, lokalną i ograniczoną mogą być realizowane wyłącznie do innych zakładów detalicznych, które zaopatrują konsumenta końcowego.

Kwestia ta została również wyjaśniona w preambule (motyw 12 – 13) do ww. rozporządzenia (WE) nr 853/2004. W odniesieniu do przedsiębiorstw, które prowadzą produkcję żywności ukierunkowaną przede wszystkim na prowadzenie dostaw produktów do innych przedsiębiorstw, np. działalność hurtowa, mają zastosowanie przepisy rozporządzenia (WE) nr 853/2004, z wyjątkiem przedsiębiorstw prowadzących jedynie składowanie lub transport produktów – w tym wypadku mają zastosowanie wyłącznie szczególne wymagania dotyczące temperatury ustanowione w załączniku III do tego rozporządzenia. W przypadku zaś przedsiębiorstw prowadzących handel detaliczny oraz dostawy do innych zakładów detalicznych w ograniczonym zakresie państwowym członkowskim pozostawiono swobodę co do rozszerzania lub ograniczania stosowania przepisów rozporządzenia (WE) nr 853/2004 na mocy prawa krajowego.

W związku z powyższym, w ramach działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej dostawy produktów pochodzenia zwierzęcego mogą być prowadzone wyłącznie do innych zakładów detalicznych zaopatrujących konsumenta końcowego, z wykluczeniem handlu hurtowego.

5-01-tg

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU.**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/*3053*/09/DP/JS

Warszawa, dnia *24* grudnia 2009 r.

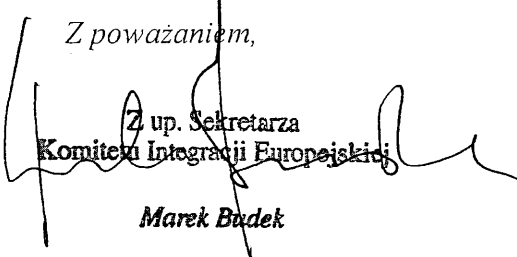
**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem (pismo nr RM-10-163-09) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej, w świetle wyjaśnień przedstawionych w uzasadnieniu.

Z poważaniem,

Z up. Sekretarza
Komitetu Integracji Europejskiej
Marek Budek

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Marek Sawicki
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia r.

w sprawie informacji, jakie umieszcza się na plombie nakładanej na środek transportu, kontener lub pojemnik, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich

Na podstawie art. 9a ust. 5 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na środek transportu, kontener lub pojemnik, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, organy Inspekcji Weterynaryjnej nakładają plombę zawierającą:

- 1) na przedniej stronie - litery „IW” oraz czterocyfrowy kod, którego:
 - a) pierwsza i druga cyfra oznaczają symbol województwa, na terenie którego dokonano załadunku, nadany w sposób określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 157, poz. 1031, z późn. zm.³⁾),
 - b) trzecia i czwarta cyfra oznaczają symbol powiatu, na terenie którego dokonano załadunku, nadany w sposób określony w rozporządzeniu, o którym mowa w lit. a;
- 2) na odwrocie - sześciocyfrowy indywidualny numer plomby nadawany przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce załadunku produktów pochodzenia zwierzęcego.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 maja 2007 r. w sprawie informacji, jakie umieszcza się na plombach nakładanych na środki transportu, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich (Dz. U. Nr 102, poz. 702).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915 oraz z 2007 r. Nr 38, poz. 244).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 64, poz. 429, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 i Nr 214, poz. 1346 oraz z

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 13, poz. 161, z 2001 r. Nr 12, poz. 100 i Nr 157, poz. 1840, z 2002 r. Nr 177, poz. 1459, z 2003 r. Nr 208, poz. 2022, z 2004 r. Nr 254, poz. 2535, z 2005 r. Nr 206, poz. 1706 oraz z 2006 r. Nr 36, poz. 246 i Nr 214, poz. 1577, z 2007 r. Nr 192, poz. 1386 oraz z 2008 r. Nr 215, poz. 1358.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie informacji, jakie umieszcza się na plombach nakładanych na środki transportu, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 9a ust. 5 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 102, poz. 702, z późn. zm.).

Wydanie rozporządzenia jest związane z koniecznością rozszerzenia możliwości dotyczącej zabezpieczenia weterynaryjnego wysyłanych produktów przez nałożenie plomby weterynaryjnej również na kontener lub pojemnik.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 maja 2007 r. w sprawie informacji, jakie umieszcza się na plombach nakładanych na środki transportu, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 9a ust. 5 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127). Określa ono szczególne informacje, jakie umieszcza się na plombie nakładanej na środki transportu, kontener lub pojemnik, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego.

Obowiązek plombowania środków transportu, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, został wprowadzony w ustawie z dnia 7 marca 2007 r. o zmianie ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego oraz ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz.U. Nr 64, poz. 429) w celu wyeliminowania możliwości zamiany, przeładunku lub doładowania produktów pochodzenia zwierzęcego innych niż objęte świadectwem zdrowia w związku z problemami, jakie miały miejsce przy wywozie produktów pochodzenia zwierzęcego do Federacji Rosyjskiej. Natomiast w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z *dnia 29 maja 2007 r. w sprawie informacji, jakie umieszcza się na plombach nakładanych na środki transportu, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich* (Dz. U. Nr 102 poz. 702) określone zostały informacje jakie powinna zawierać plomba. Obecnie organy Inspekcji Weterynaryjnej mają obowiązek nakładania plomb na wszystkie rodzaje środków

transportu, w tym również środki transportu morskiego i lotniczego. Zgodnie z prawodawstwem Unii Europejskiej kontrola weterynaryjna przy eksporcie produktów pochodzenia zwierzęcego do państw trzecich odbywa się w miejscu załadunku towarów, tj. w zakładzie produkcyjnym, chłodni składowej, magazynie logistycznym. Urzędowy lekarz weterynarii po skontrolowaniu, czy przeznaczone do wysyłki produkty spełniają wymagania państwa trzeciego, nadzoruje ich załadunek i wystawia świadectwo zdrowia oraz nakłada plombę na środek transportu, którym produkty te są wywożone. Jednakże z doświadczeń Inspekcji Weterynaryjnej wynika, że realizacja wymogu nakładania plomb na wszystkie środki transportu tuż po załadunku towarów, jest w pewnych przypadkach niemożliwa do zrealizowania, w szczególności w przypadku towarów przewożonych statkami lub samolotami. Nałożenie plomby na ładownie statku lub samolotu, oznaczałoby zakaz wejścia do tych pomieszczeń przez obsługę tych środków transportu, co stałoby w sprzeczności z przepisami regulującymi zasady transportu morskiego i powietrznego. Należy bowiem zauważyć, że np. art. 141 ustawy z dnia 18 września 2001 r. Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545, z późn. zm.) stanowi, że pieczę nad ładunkiem od jego przyjęcia do wydania sprawuje przewoźnik, co oznacza, że musi on mieć możliwość wejścia w każdym czasie do ładowni i sprawdzenia, np. czy przewożony towar nie zagraża bezpieczeństwu rejsu.

Biorąc pod uwagę powyższe w ww. projekcie rozporządzenia proponuje się aby plomba weterynaryjna mogła być nanoszona na środek transportu, kontener lub pojemnik, a nie tak jak jest to w obecnie obowiązujących przepisach tylko na środek transportu. Natomiast informacje, które umieszcza się na plombie, określone w ww. projekcie rozporządzenia są takie same jak te określone w uchylanym rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 maja 2007 r. w sprawie informacji, jakie umieszcza się na plombach nakładanych na środki transportu, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich (Dz. U. Nr 102, poz. 702).

Rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Rozporządzenie nie jest objęte zakresem prawa Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia

zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które będzie oddziaływał akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na producentów produktów pochodzenia zwierzęcego wywożących te produkty do państw trzecich oraz na organy Inspekcji Weterynaryjnej.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Przewiduje się, że wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia będzie miało wpływ na konkurencyjność gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw poprzez zapewnienie bezpieczeństwa wywożonych do państw trzecich z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów pochodzenia zwierzęcego, co wpłynie na większą konkurencyjność polskich produktów pochodzenia zwierzęcego.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia w ramach konsultacji społecznych zostanie przekazany do zaopiniowania organizacjom społecznym i związkom branżowym.

:

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia r.

**w sprawie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących
z obszarów podlegających ograniczeniom²⁾**

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wykaz chorób zakaźnych zwierząt, ze względu na które wprowadza się zakaz albo ograniczenie wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem produktów rybołówstwa oraz żywych małży, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) sposób produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z obszarów podlegających ograniczeniom w zakresie zdrowia zwierząt mającym zastosowanie do danych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego wydanym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w tym sposób znakowania świeżego mięsa pochodzącego z takich obszarów.

§ 2. 1. Dopuszcza się produkcję produktów pochodzenia zwierzęcego na obszarach podlegających ograniczeniom, nakazom lub zakazom, wydanym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, produkcję produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z tych obszarów i wprowadzanie na rynek takich produktów, jeżeli produkty te:

- 1) przed poddaniem obróbce określonej w pkt 3 zostały pozyskane, przetworzone, transportowane lub składowane w sposób zapobiegający zanieczyszczeniu produktów pozyskanych od zwierząt lub ze zwierząt, które spełniają wymagania weterynaryjne określone w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz

zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a ich transport odbywa się zgodnie z warunkami określonymi przez powiatowego lekarza weterynarii;

- 2) podlegają procedurze, opracowanej w ramach kontroli wewnętrznej zakładu, umożliwiającej natychmiastową identyfikację produktów, które będą poddane obróbce określonej w pkt 3;
- 3) zostały poddane obróbce o skuteczności rozpoznanej dla wyeliminowania czynnika chorobotwórczego choroby zakaźnej zwierząt, której rodzaje są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. Obróbkę produktów pochodzenia zwierzęcego, o której mowa w ust. 1 pkt 3, przeprowadza zakład, który:

- 1) dysponuje technologią umożliwiającą przeprowadzenie tej obróbki;
- 2) został wyznaczony przez powiatowego lekarza weterynarii, w drodze decyzji, do przeprowadzenia tej obróbki.

§ 3. 1. Świeże mięso pochodzące z obszarów podlegających ograniczeniom wydanym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, pozyskane od zwierząt z gatunków wrażliwych na chorobę zakaźną zwierząt, w związku z którą wprowadzono ograniczenia, z zastrzeżeniem zgodności z przepisami dotyczącymi zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, znakuje się specjalnym znakiem jakości zdrowotnej, który:

- 1) ma kształt owalny o szerokości 6,5 cm oraz wysokości 4,5 cm i zawiera informację pozwalającą na identyfikację urzędowego lekarza weterynarii przeprowadzającego badanie mięsa oraz:
 - a) w górnej części - litery PL,
 - b) na środku - weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu,
 - c) w dolnej części - litery WE- przy czym wysokość liter PL oraz WE wynosi co najmniej 0,8 cm, natomiast wysokość weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego zakładu wynosi co najmniej 1 cm;
- 2) przestemplowuje się znakiem składającym się z 2 linii prostych przecinających się pod kątem prostym, z punktem skrzyżowania w środku pieczęci tak, aby informacje zawarte w tym znaku były czytelne;
- 3) jest наносzony przez urzędowego lekarza weterynarii lub pod jego bezpośrednim nadzorem.

2. Powiatowy lekarz weterynarii prowadzi, na podstawie danych zawartych w specjalnym znaku jakości zdrowotnej, wykaz zawierający informacje pozwalające na identyfikację urzędowego lekarza weterynarii przeprowadzającego badanie mięsa.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 kwietnia 2006 r. w sprawie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanych na obszarach podlegających ograniczeniom (Dz. U. Nr 71, poz. 492, z późn. zm.)

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie 14 dni po ogłoszeniu.

¹⁾Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

²⁾Przepisy niniejszego rozporządzenia częściowo wdrażają postanowienia dyrektywy Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych dla spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 18 z 23.01.2003, str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 38, str. 124).

³⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 64, poz. 429, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 i Nr 214, poz. 1346 oraz z

**WYKAZ CHORÓB ZAKAŻNYCH ZWIERZĄT, ZE WZGLĘDU NA KTÓRE
WPROWADZA SIĘ ZAKAZ ALBO OGRANICZENIE WPROWADZANIA NA RYNEK
PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO**

- 1) klasyczny pomór świń (Classical swine fever – CSF, Hog cholera);
- 2) afrykański pomór świń (African swine fever – ASF);
- 3) pryszczycyca (Foot and mouth disease – FMD);
- 4) grypa ptaków (Avian influenza);
- 5) rzekomy pomór drobiu (Newcastle disease – ND);
- 6) księgosusz (Rinderpest);
- 7) pomór małych przeżuwaczy (Peste des petits ruminants – PPR);
- 8) choroba pęcherzykowa świń (Swine vesicular disease – SVD);
- 9) zakaźna martwica układu krwiotwórczego ryb łososiowatych (Infectious haematopoietic necrosis – IHN);
- 10) zakaźna anemia łososi (Infectious salmon anaemia – ISA);
- 11) wirusowa posocznica krwotoczna (Viral haemorrhagic septicaemia – VHS);
- 12) bonamioza (*Bonamia ostreae*);
- 13) marteilioza (*Marteilia refringens*).

**RODZAJE OBRÓBKI, KTÓREJ PODDAJE SIĘ PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO W CELU WYELIMINOWANIA
CZYNNIKA CHOROBOTWÓRCZEGO**

CZĘŚĆ A

MIĘSO I PRODUKTY MIĘSNE

Lp.	Rodzaj obróbki ¹⁾	Rodzaj choroby zakaźnej zwierząt							
		Pryszczycza	Klasyczny pomór świń	Choroba pęcherzykowa świń	Afrykański pomór świń	Księgosusz	Rzekomy pomór drobiu	Grypa ptaków	Pomór małych przeżuwaczy
1.	Obróbka cieplna w hermetycznie zamkniętym opakowaniu przy wskaźniku sterylizacji F ₀ w wysokości co najmniej 3,00 ²⁾	+	+	+	+	+	+	+	+
2.	Obróbka cieplna przeprowadzona w temperaturze co najmniej 70°C, którą uzyskuje się wewnątrz mięsa lub produktu mięsnego	+	+	+	0	+	+	+	+
3.	Obróbka cieplna przeprowadzona w temperaturze co najmniej 80 °C, którą uzyskuje się wewnątrz mięsa lub produktu mięsnego	+	+	+	+	+	+	+	+
4.	Obróbka cieplna w hermetycznie zamkniętym opakowaniu przeprowadzona w temperaturze co najmniej 60 °C przez co najmniej 4 godziny, przy czym w tym czasie przez 30 minut utrzymuje się temperaturę co najmniej 70 °C w najzimniejszym punkcie produktu	+	+	+	+	+	-	-	+

5.	Fermentacja naturalna i dojrzewanie, nie krótsze niż 9 miesięcy – w przypadku mięsa bez kości, w wyniku których osiągnięto: wartość Aw nie wyższą niż 0,93 lub wartość pH nie wyższą niż 6,0	+	+	+	+	+	0	0	0
6.	Fermentacja naturalna i dojrzewanie, o którym mowa w pkt 5 – w przypadku mięsa z kością ¹⁾	+	+	+	0	0	0	0	0
7.	Obróbka przeprowadzona zgodnie z decyzją wydaną na podstawie art. 12 ust. 2 dyrektywy Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy w zakresie zdrowia zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzenie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi – w przypadku salami	+	+	+	0	+	0	0	0
8.	Obróbka obejmująca fermentację naturalną i dojrzewanie co najmniej przez 190 dni dla szynek i 140 dni dla polędwic	0	0	0	+	0	0	0	0
9.	Obróbka cieplna zapewniająca utrzymanie temperatury co najmniej 65 °C w najzimniejszym punkcie produktu przez czas niezbędny do uzyskania wartości pasteryzacji (pv) równej 40 lub wyższej niż 40	+	0	0	0	0	0	0	+

CZĘŚĆ B

MLEKO I PRODUKTY MLECZNE (W TYM ŚMIETANA) PRZEZNACZONE DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI

Lp.	Rodzaj obróbki	Rodzaj choroby zakaźnej zwierząt							
		Pryszczycza	Klasyczny pomór świń	Choroba pęcherzykowa świń	Afrykański pomór świń	Księgosusz	Rzekomy pomór drobiu	Grypa ptaków	Pomór małych przeżuwaczy
1.	Ultra wysoka temperatura (UHT = minimalna obróbka przeprowadzona w temperaturze 132°C co najmniej przez sekundę	+	0	0	0	0	0	0	0
2.	Prosta wysokotemperaturowa krótkotrwała pasteryzacja (HTST) – w przypadku mleka o pH poniżej 7,0	+	0	0	0	0	0	0	0
3.	Podwójna wysokotemperaturowa krótkotrwała pasteryzacja (HTST) – w przypadku mleka o pH wyższym lub równym 7,0	+	0	0	0	0	0	0	0

Objaśnienia:

¹⁾ W czasie przeprowadzania obróbki podejmuje się środki niezbędne do uniknięcia skażenia krzyżowego.

²⁾ Wskaźnik sterylizacji F_0 określa skuteczność niszczenia form wegetatywnych i zarodników bakterii; wartość F_0 w wysokości co najmniej 3,00 oznacza, że najzimniejszy punkt produktu został ogrzany w stopniu pozwalającym na osiągnięcie takiej skuteczności, jaką uzyskuje się przez ogrzewanie w temperaturze 121°C (250°F) w czasie 3 minut szybkiego ogrzewania i natychmiastowego chłodzenia.

+ = Skuteczność rozpoznana.

0 = Skuteczność nierozpoznana.

- = Brak skuteczności

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z obszarów podlegających ograniczeniom stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia wdraża częściowo postanowienia dyrektywy Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 18 z 23.01.2003, str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 38, str. 124).

Materia uregulowana w projekcie rozporządzenia była uprzednio uregulowana przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 kwietnia 2006 r. w sprawie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanych na obszarach podlegających ograniczeniom (Dz. U. Nr 71, poz. 492, z późn. zm.). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika ze zmiany ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, w zakresie dotyczącym wdrożenia dyrektywy Rady 2002/99/WE, w tym ze zmiany brzmienia delegacji ustawowej oraz konieczności bardziej szczegółowego wdrożenia przepisów dyrektywy Rady 2002/99/WE.

Projekt rozporządzenie określa wymagania weterynaryjne dotyczące produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego na obszarach podlegających ograniczeniom, nakazom lub zakazom, wydanym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt w związku z wystąpieniem chorób zakaźnych zwierząt takich jak: klasyczny pomór świń, afrykański pomór świń, pryszczycyca, grypa ptaków, rzekomy pomór drobiu, księgosusz, pomór małych przeżuwaczy, choroba pęcherzykowa świń oraz pewne choroby zwierząt akwakultury oraz produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z tych obszarów, a także wprowadzanie na rynek takich produktów. Przepisy projektu rozporządzenia odnoszą się tylko do tych produktów pochodzenia zwierzęcego, które pochodzą od zwierząt lub ze zwierząt, które wrażliwe są na zakażenie daną jednostką chorobową.

Tak więc np. w przypadku wystąpienia grypy ptaków, ograniczenia dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek dotyczyć będą tylko mięsa drobiowego i jaj, natomiast np. produkcja i wprowadzanie na rynek mleka nie będzie podlegać wymaganiom określonym w projekcie rozporządzenia.

W projekcie rozporządzenia przewidziano, zgodnie z przepisami dyrektywy Rady 2002/99/WE, że produkty pochodzenia zwierzęcego pochodzące z obszarów podlegających ograniczeniom, o których mowa wyżej, podlegają obróbce w celu wyeliminowania czynnika chorobotwórczego. Ponadto świeże mięso pochodzące z obszarów podlegających ograniczeniom znakuje się specjalnym znakiem jakości zdrowotnej. Działania te mają na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych zwierząt będących wynikiem wprowadzenia na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego, a także zapewnienie bezpieczeństwa zdrowia konsumentów poprzez uniemożliwienie wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego stanowiących potencjalne źródło zagrożenia zdrowia konsumentów.

Załącznik nr 1 do rozporządzenia określa wykaz chorób zakaźnych zwierząt, ze względu na które wprowadza się zakaz albo ograniczenie wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego. Natomiast w załączniku nr 2 do rozporządzenia określono rodzaje obróbki, której poddaje się mięso i produkty mięsne oraz mleko i produkty mleczne, aby były bezpieczne dla spożycia przez ludzi.

W związku z zaistniałymi problemami w interpretacji przepisów poprzedniego rozporządzenia regulującego produkcję i wprowadzanie na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z obszarów podlegających ograniczeniom tj. *rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 kwietnia 2006 r. w sprawie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanych na obszarach podlegających ograniczeniom* (Dz. U. Nr 71, poz. 492, z późn. zm.), które wystąpiły podczas zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, w projekcie rozporządzenia, podkreślono, że ograniczenia dotyczą produkcji i wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z obszarów podlegających ograniczeniom, a nie tak jak w poprzednim rozporządzeniu produktów wyprodukowanych na obszarach podlegających ograniczeniom. Ponadto podkreślono, że ograniczenia dotyczą tylko tych produktów pochodzenia zwierzęcego, które zostały pozyskane ze zwierząt lub od

zwierząt z gatunków wrażliwych na daną chorobę zakaźną.

Jednocześnie w związku ze zmianą delegacji ustawowej oraz potrzebą bardziej szczegółowego wdrożenia przepisów dyrektywy Rady Nr 2002/99/WE w projekcie nie wprowadzono obowiązku zaopatrywania produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z obszarów podlegających ograniczeniom w świadectwa zdrowia, ani nie określono wymagań dla takich świadectw. Obowiązek zaopatrywania, produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa powyżej, w świadectwa powinien wynikać, zgodnie z przepisami art. 5 dyrektywy Rady Nr 2002/99/WE, z przepisów szczegółowych wydanych przez organy Unii Europejskiej.

W projekcie rozporządzenia podkreślono także, że przepisy rozporządzenia mają zastosowanie z zastrzeżeniem ich zgodności z przepisami szczegółowymi dotyczącymi zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. Rozwiązanie takie jest szczególnie istotne w związku z tym, że przepisy Unii Europejskiej dotyczące zwalczania chorób zakaźnych zwierząt są przepisami, które podlegają bardzo dynamicznym zmianom, w szczególności w przypadku wystąpienia nowych ognisk chorób zakaźnych na terytorium Wspólnoty. Przepisy zawarte w projekcie rozporządzenia, wdrażające przepisy dyrektywy Rady 2002/99/WE, są przepisami ogólnymi i dotyczą ogólnych zasad postępowania w przypadku wystąpienia różnych chorób zakaźnych zwierząt. Szczegółowe postępowanie w przypadku wystąpienia określonej jednostki chorobowej określane jest w oddzielnym akcie prawnym tj.: dyrektywy lub decyzje Komisji Europejskiej. W związku z powyższym, uwzględniając w szczególności, że decyzje wspólnotowe wydawane są na bieżąco w przypadku wystąpienia danej choroby zakaźnej zwierząt i mogą one w sposób szczegółowy regulować produkcję produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z obszarów podlegających ograniczeniom, konieczne było zaznaczenie, że przepisy projektu rozporządzenia mają zastosowanie, jeżeli kwestie dotyczące produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z obszarów podlegających ograniczeniom nie są już uregulowane w przepisach szczegółowych dotyczących zwalczania określonych chorób zakaźnych zwierząt.

Przepisy projektu rozporządzenia wdrażają przepisy Unii Europejskiej, w związku z tym nie podlegają notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów

z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i aktów normatywnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Podmioty produkujące produkty pochodzenia zwierzęcego.

2. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Dostosowanie polskich przepisów do rozwiązań przyjętych w Unii Europejskiej zwiększy konkurencyjność podmiotów produkujących produkty pochodzenia zwierzęcego.

4. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

5. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji społecznych, m.in. z Krajową Radą Izb Rolniczych, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych, Związkiem Prywatnych Przetwórców Mleka, Krajowym Porozumieniem Spółdzielni Mleczarskich, Krajowym Związkiem Hodowców Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Związkiem Owczarskim, Polskim Związkiem Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu, Polskim Związkiem Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa, NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”,

Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w RP, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Sekretariatem Przemysłu Spożywczego NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Krajową Izbą Lekarsko – Weterynaryjną oraz Państwowym Instytutem Weterynaryjnym w Puławach.

07/01/KC

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾

z dnia..... r.

**w sprawie szczegółowych warunków uznania działalności marginalnej,
lokalnej i ograniczonej**

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm. ²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki pozwalające na uznanie działalności za działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, w tym zakres i obszar produkcji, a także wielkość dostaw produktów pochodzenia zwierzęcego do zakładów prowadzących handel detaliczny z przeznaczeniem dla konsumenta końcowego;
- 2) wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy prowadzeniu działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej.

§ 2. Działalność, o której mowa w art. 1 ust. 5 lit. b (ii) rozporządzenia nr 853/2004, uznaje się za działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, jeżeli:

- 1) zakład prowadzi:
 - a) rozbiór świeżego mięsa wołowego, wieprzowego, baraniego, koziego, końskiego, drobiowego lub zajęczaków lub
 - b) rozbiór świeżego mięsa zwierząt łownych, lub
 - c) rozbiór świeżego mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, lub
 - d) produkcję mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, lub
 - e) produkcję produktów mięsnych, w tym gotowych posiłków (potraw) wyprodukowanych z mięsa, lub
 - f) produkcję obrobionych lub przetworzonych produktów rybołówstwa, lub
 - g) produkcję produktów mlecznych wyprodukowanych z mleka pozyskanego w gospodarstwie produkcji mleka, w rozumieniu przepisów rozporządzenia

(WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm. ; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne , rozdz. 3, t. 45, str. 14) zwanego dalej „rozporządzeniem 853/2004”, lub w gospodarstwie rolnym, w którym jest prowadzona działalność w zakresie produkcji mleka surowego lub surowej śmietany, przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej;

- 2) zakład prowadzi sprzedaż produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w pkt 1 konsumentowi końcowemu oraz dostawy tych produktów do innych zakładów prowadzących handel detaliczny z przeznaczeniem dla konsumenta końcowego;
- 3) dostawy, o których mowa w pkt 2, produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych dla konsumenta końcowego nie przekraczają wagowo dla:
 - a) świeżego mięsa wołowego, wieprzowego, baraniego, koziego, końskiego lub produkowanych z tego mięsa surowych wyrobów mięsnych lub mięsa mielonego – tony tygodniowo,
 - b) świeżego mięsa drobiowego lub zajęczaków, lub produkowanych z tego mięsa surowych wyrobów mięsnych lub mięsa mielonego – 0,5 tony tygodniowo,
 - c) produktów mięsnych – 1,5 tony tygodniowo,
 - d) świeżego mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka lub produkowanych z tego mięsa surowych wyrobów mięsnych lub mięsa mielonego – 0,5 tony miesięcznie,
 - e) świeżego mięsa zwierząt łownych, odstrzelonych zgodnie z przepisami prawa łowieckiego, lub produkowanych z tego mięsa surowych wyrobów mięsnych lub mięsa mielonego – 0,5 tony miesięcznie,
 - f) produktów rybołówstwa – 0,15 tony tygodniowo,
 - g) produktów mlecznych – 0,3 tony tygodniowo.
- 4) miejsca produkcji lub miejsca sprzedaży produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w pkt 1, oraz zakłady prowadzące handel detaliczny, do których następuje dostawa, znajdują się na obszarze jednego województwa lub na obszarze sąsiadujących z nim powiatów.

§ 3. Świeże mięso przeznaczone do rozbioru lub produkcji surowych wyrobów mięsnych, mięsa mielonego, produktów mięsnych, a także surowe mleko oraz produkty rybołówstwa przeznaczone do obróbki lub przetwarzania, w ramach działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej powinny w przypadku:

- 1) świeżego mięsa wołowego, wieprzowego, baraniego, koziego oraz końskiego, zostać pozyskane ze zwierząt poddanych ubojowi w rzeźni;
- 2) świeżego mięsa drobiowego lub zajęczaków, zostać pozyskane ze zwierząt poddanych ubojowi w:
 - a) rzeźni albo
 - b) gospodarstwie – w sposób określony w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji II w rozdziale VI oraz poddanych badaniu poubojowemu przez urzędowego lekarza weterynarii w sposób określony w rozporządzeniu (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 75), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 854/2004”, w załączniku I w sekcji IV w rozdziale V w części B lub w rozdziale VI;
- 3) świeżego mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, zostać pozyskane ze zwierząt poddanych ubojowi w:
 - a) w rzeźni albo
 - b) gospodarstwie – w sposób określony w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji III oraz poddanych badaniu poubojowemu przez urzędowego lekarza weterynarii w sposób określony w rozporządzeniu nr 854/2004 w załączniku I w sekcji IV w rozdziale VII w części B;
- 4) świeżego mięsa zwierząt łownych, zostać pozyskane ze zwierząt łownych, których tusze zostały poddane:
 - a) w sposób określony w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale II i III:
 - oględzinom przez osobę przeszkoloną zgodnie z rozporządzeniem nr 853/2004,
 - wytrzewieniu na łowisku – w przypadku grubej zwierzyny łownej,

- b) badaniu przez urzędowego lekarza weterynarii w sposób określony w rozporządzeniu nr 854/2004 w załączniku I w sekcji IV w rozdziale VIII;
- 5) produktów rybołówstwa, spełniać wymagania określone w:
- a) rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji VIII w rozdziale III w części A i D oraz w rozdziale IV i V,
 - b) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2074/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającym środki wykonawcze w odniesieniu do niektórych produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 i do organizacji urzędowych kontroli na mocy rozporządzeń (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004, ustanawiającym odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 852/2004 i zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz (WE) nr 854/2004 (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 27, z późn. zm.) w załączniku II;
- 6) surowego mleka, spełniać wymagania określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IX w rozdziale I.

§ 4. Jeżeli zakład prowadzi więcej niż jeden z rodzajów działalności, o których mowa w § 2 pkt 1, suma wielkości dostaw wszystkich rodzajów produktów określonych w § 2 pkt 2, nie może przekroczyć najwyższego limitu przewidzianego dla jednego z rodzajów produktów produkowanych w tym zakładzie.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie szczegółowych warunków uznania działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej (Dz. U. z 2007 r. Nr 5, poz. 36).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 64, poz. 429, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 i Nr 214, poz. 1346 oraz z

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie *szczegółowych warunków uznania działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej* stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o *produktach pochodzenia zwierzęcego* (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.).

Zmiany proponowane w § 2 pkt 1 lit. f wynikają z potrzeby rozszerzenia katalogu produktów rybołówstwa, które można produkować w ramach prowadzenia działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej. W chwili obecnej podmioty nie mogą w ramach prowadzenia w/w działalności produkować m.in. suszonych, czy marynowanych produktów rybołówstwa. Mając powyższe na uwadze należy przedsiębiorstwom sektora spożywczego umożliwić produkcję i sprzedaż obrobionych oraz przetworzonych produktów rybołówstwa. Zgodnie z definicjami określonymi w załączniku 1 do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004 r., str. 55) „*obrobione produkty rybołówstwa - oznaczają nieprzetworzone produkty rybołówstwa, poddane czynnościom naruszającym ich pierwotną budowę anatomiczną, takie jak patroszenie, odgławianie, porcjowanie, filetowanie, siekanie*”, zaś „*przetworzone produkty rybołówstwa - oznaczają produkty przetworzone, uzyskane w wyniku przetworzenia produktów rybołówstwa lub dalszego przetworzenia takich przetworzonych produktów*”.

Obecne brzmienie przepisu § 2 pkt 1 lit. g rozporządzenia, w odniesieniu do produkcji i sprzedaży produktów mlecznych, dopuszcza jedynie możliwość produkcji we własnym gospodarstwie, wykorzystującym, jako surowiec do produkcji produktów mlecznych, jedynie mleko pozyskane w tym gospodarstwie lub mleko pozyskane w gospodarstwie uprawnionym do prowadzenia sprzedaży bezpośredniej. W celu umożliwienia podmiotom prowadzenia produkcji, niekoniecznie we własnym gospodarstwie oraz umożliwienia pozyskiwania surowca od szerszego kręgu dostawców należy zmienić powyższy przepis i rozszerzyć katalog gospodarstw o gospodarstwa produkcji mleka uprawnione do wprowadzania mleka na rynek

wspólnotowy. W projekcie proponuje się odwołanie do definicji „gospodarstwa produkcji mleka”, określonej w załączniku 1 do rozporządzenia (WE) nr 853/2004: *„gospodarstwo produkcji mleka” – oznacza zakład, w którym utrzymuje się jedno lub więcej zwierząt hodowlanych do produkcji mleka, w celu wprowadzenia go do obrotu w charakterze żywności”*.

Zmiany proponowane w § 2 pkt 2 i 3 wynikają przede wszystkim z potrzeby właściwego wdrożenia przepisów dotyczących prowadzenia działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej. Zgodnie bowiem z założeniami rozporządzenia (WE) nr 853/2004, działalność ta powinna dotyczyć zakładów detalicznych (prowadzących sprzedaż produktów konsumentom końcowym), które prowadzą niewielkie dostawy produktów pochodzenia zwierzęcego do innych zakładów detalicznych. Ograniczenia powinny dotyczyć nie tyle wielkości produkcji zakładu detalicznego, ile wielkości dystrybucji (dostaw) do innych zakładów detalicznych. W myśl pkt 13 preambuły do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, *„dostawa taka powinna zatem stanowić małą część całej działalności zakładu; zakłady zaopatrywane powinny znajdować się w jego bezpośrednim sąsiedztwie; a dostawa powinna dotyczyć jedynie niektórych rodzajów produktów lub zakładów”*.

Proponowane w projekcie rozwiązania opierają się na doświadczeniach innych państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie określenia zasad prowadzenia działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej. Jako limit wprowadzono ograniczenia jedynie w odniesieniu do dostaw do innych zakładów detalicznych (w tym należących do tego samego podmiotu), zaopatrujących konsumentów końcowych na terenie danego województwa lub województw sąsiednich.

Ilość produkcji i sprzedaży produktów pochodzenia zwierzęcego w ramach tej działalności nie podlegałyby natomiast limitom wyłącznie w odniesieniu do produktów sprzedawanych konsumentom końcowym na miejscu w zakładzie detalicznym.

Zakłady prowadzące działalność marginalną, lokalną i ograniczoną zaopatrują konsumentów końcowych na lokalnym rynku i muszą dostosować się do przepisów rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319) oraz do pozostałych przepisów prawa żywnościowego np. rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r.

ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. We L 31 z 01.02.2002r.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463). Zakłady te, będą musiały także spełnić wymagania określone w przepisach projektu niniejszego rozporządzenia. Obowiązujące obecnie limity produkcyjne w ramach tego rodzaju działalności mogą stanowić barierę w rozwoju przedsiębiorczości i być postrzegane, jako niepotrzebnie ograniczające zasadę swobody działalności gospodarczej. W związku z powyższym, zasadne jest, aby w odniesieniu do tego rodzaju zakładów, które zaopatrują lokalny rynek krajowy i nie dostarczają produktów do innych zakładów na terenie całego kraju lub do zakładów w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, wprowadzić inne rozwiązania niż ograniczenie wielkości produkcji, w myśl i zgodnie z założeniami rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

W związku z powyżej opisanymi zmianami, w projekcie należało dostosować odpowiednio § 4, dotyczący zakładów, które prowadzą więcej niż jeden z rodzajów działalności – w tym przypadku wielkość dostaw nie mogłaby przekroczyć najwyższego limitu przewidzianego dla jednego z rodzajów produktów wyprodukowanych w danym zakładzie.

W projekcie niniejszego rozporządzenia zrezygnowano z zamieszczenia przepisu o treści § 5 obowiązującego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie szczegółowych warunków uznania działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej (Dz. U. z 2007 r. Nr 5, poz. 36), ponieważ przepisy dotyczące procedury rejestracji przedsiębiorstw sektora spożywczego są już określone w ustawie o *produktach pochodzenia zwierzęcego*. Nie ma więc potrzeby powtarzania przepisów ww. ustawy w rozporządzeniu.

Projekt rozporządzenia podlega procedurze notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia został ujęty w programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Rozporządzenie dotyczy drobnych, lokalnych producentów produktów pochodzenia zwierzęcego. Liczba zakładów prowadzących działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, zgodnie z danymi Głównego Inspektoratu Weterynarii z dnia 18 grudnia 2009 r., wynosi 1311.

2. Wpływ rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Ocenia się, że wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje obciążeń dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na przedsiębiorczość, z uwagi na fakt umożliwienia drobnym wytwórcom lokalnym prowadzenia w szerszym zakresie produkcji i sprzedaży niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego.

4. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny, z uwagi na fakt umożliwienia producentom, prowadzącym produkcję i sprzedaż niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego na lokalnym rynku krajowym.

5. Wpływ rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na lokalny rynek pracy.

6. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia został przesłany m. in. do Krajowej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Polskiego Związku Producentów i Importerów Mięsa, Polskiej Federacji Producentów Żywności oraz Stowarzyszenia Rzeźników i Wędliniarzy.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia..... r.

w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów mlecznych
o tradycyjnym charakterze

Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy produkcji:

- 1) redykołki,
 - 2) oscypka,
 - 3) bryndzy podhalańskiej,
- w zakładach zlokalizowanych w regionach o szczególnych ograniczeniach geograficznych.

§ 2. Za regiony o szczególnych ograniczeniach geograficznych uważa się obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania typu górskiego oraz typu ze specyficznymi utrudnieniami, określone zgodnie z przepisami o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.

§ 3. W zakładach produkujących produkty mleczne o tradycyjnym charakterze, o których mowa w § 1, można odstąpić od spełniania wymagań określonych w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139

z 30.04.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 852/2004”, w załączniku II w rozdziale I w ust. 2 lit. a – b, jeżeli w zakładach tych stosuje się procedury gwarantujące, że wprowadzane na rynek produkty nie będą zawierały zanieczyszczeń.

§ 4. W zakładach produkujących produkty mleczne o tradycyjnym charakterze, o których mowa w § 1, można odstąpić od spełniania wymagań określonych w rozporządzeniu nr 852/2004 w załączniku II w rozdziale I w ust. 3, 4 i 8, jeżeli w zakładach tych stosuje się procedury zapewniające bezpieczeństwo produktów pochodzenia zwierzęcego oraz realizację celów w zakresie higieny tych produktów, określonych w tym rozporządzeniu.

§ 5. W przypadku mleka surowego pozyskiwanego do produkcji produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze, o których mowa w § 1:

- 1) liczba drobnoustrojów, o której mowa w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14) w załączniku III w sekcji IX w rozdziale I w części III w ust. 3, jest ustalana przez wyliczenie średniej geometrycznej z okresu 2 miesięcy przy pobraniu przynajmniej jednej próbki w miesiącu;
- 2) pierwsza kontrola, o której mowa w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego w załączniku III w sekcji IX w rozdziale I w części III w ust. 2, mająca na celu sprawdzenie, czy reprezentatywna liczba pobranych losowo próbek surowego mleka z gospodarstwa produkującego mleko jest zgodna z wymaganiami określonymi w w załączniku III w sekcji IX w rozdziale I w części III w ust. 4 tego rozporządzenia, jest przeprowadzana przed rozpoczęciem pozyskiwania mleka surowego do produkcji.

§ 6. Procedury, o których mowa w § 3 i 4, są opracowywane przez podmioty prowadzące zakłady produkujące produkty mleczne o tradycyjnym charakterze, o których mowa w § 1.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 października 2004 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze (Dz. U. Nr 236, poz. 2368).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 64, poz. 429 oraz, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 i Nr 214, poz. 1346 oraz z

UZASADNIENIE

Rozporządzenie w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze stanowi wykonanie upoważnienia zawartego art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.).

Od dnia 1 stycznia 2006 r. na terenie Unii Europejskiej zaczęły obowiązywać rozporządzenia tzw. „pakietu higienicznego”, a więc m.in.:

- 1) rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319) i
- 2) rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14).

Rozporządzenia te zawierają wspólne reguły również w odniesieniu do wymagań strukturalnych, operacyjnych i dotyczących higieny, jakie powinny być spełnione w zakładach produkujących żywność, w tym produkty mleczne o tradycyjnym charakterze i stanowią podstawę dla higienicznej produkcji całej żywności, która jest wprowadzana na rynek.

Niemniej jednak produkty mleczne o tradycyjnym charakterze ze względu na swoją specyfikę, wytwarza się zazwyczaj przy zachowaniu wyjątkowych, niezmiennych i kulturowo uwarunkowanych metod produkcji. Metody te gwarantują tradycyjność i unikalny charakter tych produktów, nie zawsze jednak odpowiadają wymaganiom określonym w prawie żywnościowym.

Zaproponowane rozwiązania pozwolą na kontynuowanie stosowania tradycyjnego sposobu przetwarzania mleka uzyskanego podczas wypasu zwierząt gospodarskich.

Historia produkcji oscypka, redykołki i bryndzy podhalańskiej sięga XVI wieku i jest ściśle powiązana z tradycyjnym sposobem przetwarzania mleka uzyskiwanego od wypasanych zwierząt, a więc z góralską tradycją i regionem górskim. Każdego roku na wiosnę odbywa się redyk, czyli wypędzanie stad (kierdli) owiec na pastwiska

górskie tj. hale na okres lata. Powrót owiec z wypasu odbywa się jesienią, zwykle pod koniec września. W tym czasie wraz ze stadami owiec wypasane mogą być również krowy rasy „Polska krowa czerwona”. Owcami i/lub krowami na halach opiekują się juhasi (młodzi pasterze). Juhasi podlegają bacy (starszemu pasterzowi owiec i zarządcy szafasu pasterskiego, czyli bacówki), który zajmuje się wyrobem sera. Jedynie specyficzne i wyjątkowe umiejętności baców oraz ich doświadczenie i przekazywana z pokolenia na pokolenie wiedza pozwalają odpowiednio przeprowadzić cały proces produkcji.

W projektowanym rozporządzeniu zaproponowano, aby w przypadku produkcji w zakładzie takich produktów jak oscypek, redykołka i bryndza podhalańska można było odstąpić od konieczności spełniania wymagań określonych w załączniku II w rozdziale I w ust. 2 lit a - b do rozporządzenia (WE) nr 852/2004 dotyczących ogólnych wymagań dla pomieszczeń w odniesieniu do wyposażenia, wystroju, konstrukcji, rozmieszczenia i wielkości pomieszczeń żywnościowych. W takich przypadkach w zakładach będą musiały być jednak wprowadzone i stosowane udokumentowane procedury gwarantujące, że wprowadzane na rynek produkty nie będą zawierały zanieczyszczeń.

Należy podkreślić, że oscypek, redykołka i bryndza podhalańska zostały uznane, zgodnie z prawem krajowym, a w przypadku oscypka i bryndzy podhalańskiej również wspólnotowym, za produkty o tradycyjnym charakterze. W związku z tym ich produkcja musi się odbywać zgodnie ze ściśle określonymi regulami.

Należy również zaznaczyć, że bacówka to tradycyjna chata wykorzystywana przez pasterza owiec, która w całości jest skonstruowana z drewna. Codzienna praca w bacówce polega na wypasaniu owiec i/lub krów, ich udoju oraz wyrobie sera. Zazwyczaj bacówka składa się z dwóch pomieszczeń. W centralnym dużym pomieszczeniu wykonywana jest większość etapów produkcji. W rogu pomieszczenia, poniżej poziomu podłogi (od 40 do 100 cm) znajduje się ognisko. Palący się ogień jest ciągle podtrzymywany. Drewniane ściany znajdujące się obok ogniska zabezpieczone są warstwą gładzi i kamieni. Do ochrony przed ogniem często wykorzystuje się także kamienne płyty lub blachę. Drugie, mniejsze pomieszczenie jest zwykle wykorzystywane jako magazyn, w którym układa się i przechowuje wyprodukowany ser przeznaczony do sprzedaży. Czasami pomieszczenie to służy również do suszenia serów wyciągniętych z solanki

i przeznaczonych do wędzenia. „Bacówka” jest najczęściej wyposażona w jedne drzwi wejściowe i nie posiada okien. Dym powstały w trakcie spalania uchodzi i wydobywa się tylko przez szczeliny w dachu lub też specjalnie do tego celu wycięte otwory w szczytach, pod dachem „bacówki”. Główne pomieszczenie jest bardzo często mocno zadymione, co umożliwia wędzenie sera.

Biorąc pod uwagę powyższe istnieje potrzeba zapewnienia większej elastyczności w odniesieniu do wymagań określonych w załączniku II w rozdziale I w ust. 2 lit a - b do rozporządzenia (WE) nr 852/2004, tak aby zachować zgodność z określonym procesem produkcji. Niemniej jednak w zakładach zajmujących się produkcją oscypka, redykołki i bryndzy podhalańskiej korzystających z ww. dostosowań będą musiały być stosowane procedury gwarantujące, że wprowadzane na rynek produkty nie będą zawierały zanieczyszczeń rozumianych jako substancje zanieczyszczające, zanieczyszczenia biologiczne, ciała obce, szkodniki lub ich części.

Ponadto, zgodnie z projektowanym rozporządzeniem, w sytuacji gdy warunki w bacówce nie pozwalają na zapewnić spełnienia wymagań określonych w załączniku II w rozdziale I w ust. 3, 4 i 8 do rozporządzenia nr 852/2004 dotyczących konieczności zapewnienia odpowiedniej ilości ubikacji splukiwanych wodą, podłączonych do sprawnego systemu kanalizacyjnego, umywalk wyposażonych w bieżącą wodę oraz odpowiednich urządzeń kanalizacyjnych, w zakładzie takim muszą być wprowadzone i stosowane udokumentowane procedury zapewniające bezpieczeństwo produktów pochodzenia zwierzęcego oraz realizację celów w zakresie higieny tych produktów, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004.

Przyjęcie ww. rozwiązania umożliwi skorzystanie z dostosowania wymagań określonych w załączniku II w rozdziale I w ust. 3, 4 i 8 do rozporządzenia (WE) nr 852/2004 w tych zakładach, zajmujących się wytwarzaniem oscypka redykołki i bryndzy podhalańskiej, w których jest to bezwzględnie konieczne ze względu na utrudnienia techniczne w doprowadzeniu do miejsca produkcji bieżącej wody lub kanalizacji. Niemniej jednak korzystanie z ww. dostosowań w żadnym przypadku nie może naruszać bezpieczeństwa wytwarzanych produktów pochodzenia zwierzęcego.

Produkcja oscypka, bryndzy podhalańskiej i redykołki jest ściśle powiązana z okresem laktacji u owiec i systemem ich wypasu, który odbywa się zwykle wysoko w górach. Laktacja u owiec może się utrzymywać do 6-8 miesięcy w zależności od

żywienia i warunków środowiskowych, a produkcja ww. serów trwa zwykle od maja do września. W tym okresie czasu w sytuacji gdy owce i/lub krowy są wypasane na pastwiskach górskich, brak jest możliwości zagwarantowania wykonania według odnośnych procedur analizy próbek mleka. Problemy techniczne może sprawiać w szczególności konieczność dostarczania do odpowiedniego laboratorium dwa razy w miesiącu próbek mleka surowego w celu wykonania badań z zachowaniem odpowiednich warunków ich transportu. W okresie, w którym odbywa się produkcja oscypka, bryndzy podhalańskiej i redykołki zasadom ustalonym dla mleka surowego owczego powinno podlegać również mleko krowie używane do produkcji tych tradycyjnych produktów mlecznych.

Biorąc po uwagę powyższe konieczne jest stworzenie możliwości ustalania w mleku surowym pozyskiwanym do produkcji oscypka, redykołki i bryndzy podhalańskiej liczby drobnoustrojów, o której mowa w załączniku III w sekcji IX w rozdziale I części III rozporządzenia (WE) nr 853/2004, przez wyliczenie średniej geometrycznej z okresu 2 miesięcy przy pobraniu przynajmniej jednej próbki w miesiącu.

Ponadto, biorąc pod uwagę organizację wypasów zwierząt, których mleko jest wykorzystywane do produkcji oscypka, redykołki i bryndzy podhalańskiej, gdzie zwierzęta wyprowadzane na wypas pochodzą zwykle z kilku gospodarstw, konieczne jest doprecyzowanie terminu, w którym będzie się odbywać pierwsza kontrola, mająca na celu sprawdzenie, czy reprezentatywna liczba pobranych losowo próbek surowego mleka z gospodarstwa produkującego mleko jest zgodna z wymaganiami określonymi w załączniku III w sekcji IX w rozdziale I w części III w ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 (pozostałości antybiotyków).

W projekcie rozporządzenia zaproponowano, aby ww. kontrola była przeprowadzana przed rozpoczęciem pozyskiwania mleka surowego do produkcji, czyli np. jeszcze na poziomie gospodarstwa, z którego pochodzą zwierzęta przeznaczone do wypasu. Takie rozwiązanie spowoduje ułatwienie oceny, czy dane zwierzęta mogą zostać włączone do grupy zwierząt poddawanych wypasowi, od których pozyskiwane będzie mleko do produkcji oscypka, redykołki i bryndzy podhalańskiej.

Mając na względzie powyższe, rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 października 2004 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze (Dz. U. Nr 236, poz.

2368) powinno stracić moc prawną, gdyż określone w nim wymagania weterynaryjne zostały już uregulowane w rozporządzeniach „pakietu higienicznego”. Zmianie uległo także pojęcie sprzedaży bezpośredniej, które w chwili obecnej nie dotyczy działalności związanej z produkcją produktów mlecznych.

Ponadto w art. 5 pkt 5 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego zdefiniowane zostało pojęcie produktów pochodzenia zwierzęcego o tradycyjnym charakterze. Są to produkty rolne i środki spożywcze, o których mowa w przepisach krajowych lub w przepisach Unii Europejskiej dotyczących oznaczeń geograficznych, nazw pochodzenia lub gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów rolnych i środków spożywczych, lub produkty rolne i środki spożywcze umieszczone na liście produktów tradycyjnych, prowadzonej przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych. Specyfikacje dla takich produktów zostały już ustalone w związku z czym utracić moc powinny również określone w obowiązującym rozporządzeniu wymagania weterynaryjne dla produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze, w tym wymagania fizyczne i chemiczne dla tych produktów oraz dotyczące proporcji mleka używanego do produkcji.

Zgodnie z rozdziałem V art. 13 ust. 5 rozporządzenia nr (WE) 852/2004 oraz rozdziałem IV art. 10 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 każde Państwo Członkowskie zamierzające przyjąć krajowe środki dostosowujące niektóre wymogi ustanowione w tych rozporządzeniach zobowiązane jest powiadomić o tym Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie. Ww. krajowe środki dostosowujące będą mogły być przyjęte dopiero po zaistnieniu przesłanek określonych w art. 13 ust. 7 rozporządzenia nr (WE) 852/2004 oraz rozdziale IV art. 10 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

Projekt będzie podlegał procedurze notyfikacji określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia znajduje się w Programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie jest adresowane do przedsiębiorców produkujących oscypka, redykołkę i bryndzę podhalańską w zakładach zlokalizowanych w regionach o szczególnych ograniczeniach geograficznych, oraz do powiatowych lekarzy weterynarii.

2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Ocenia się, że wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia powinno mieć pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki. Ułatwienia we wprowadzaniu do obrotu produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze mogą wpływać na wzrost konkurencji na rynku spożywczym.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na rozwój regionalny Polski. Największe oddziaływanie powinno skupić się na obszarach, z których pochodzą oscypek, redykołka i bryndza podhalańska. Ułatwienia we wprowadzaniu tych produktów do obrotu powinny pobudzić lokalne środowiska i społeczności do zakładania i rozwijania działalności gospodarczej. Procesom tym będzie towarzyszyć ochrona dziedzictwa kulinarnego i kulturowego Polski, promocja tradycji, a w konsekwencji dalszy rozwój agroturystyki i turystyki w tych regionach.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia powinno mieć pozytywny wpływ na rynek pracy. Obniżenie kosztów prowadzenia działalności i potencjalne zwiększenie sprzedaży wymienionych produktów może przyczynić się do wzrostu

zatrudnienia przy produkcji, przetwarzaniu i dystrybucji oscypka, redykołki i bryndzy podhalańskiej, w szczególności w regionach o szczególnych ograniczeniach geograficznych.

10/01/KC

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾

z dniar.

w sprawie przeprowadzania szkolenia myśliwych

Na podstawie art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres tematów, jaki powinien zawierać program szkolenia osób, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”, obejmujący zagadnienia określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale I w ust. 4;
- 2) szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania szkolenia, w tym minimalne kwalifikacje osób przeprowadzających szkolenie;
- 3) wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia;
- 4) wzór oświadczenia, o którym mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale II w ust. 4 w lit. a, zwanego dalej „oświadczeniem o przeprowadzeniu oględzin tuszy grubej zwierzyny łownej”;
- 5) sposób przekazywania informacji, o których mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale II w ust. 4 w lit. b oraz w rozdziale III w ust. 2.

§ 2. Szczegółowy zakres tematów, jaki powinien zawierać program szkolenia myśliwych, jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Jeżeli podmiot upoważniony do prowadzenia szkolenia myśliwych zamierza prowadzić szkolenie myśliwych na obszarze województwa innego niż województwo, w którym podmiot ten ma miejsce zamieszkania, siedzibę lub wykonuje działalność

gospodarczą, informuje o tym fakcie wojewódzkiego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce prowadzenia szkolenia, w terminie co najmniej 7 dni przed dniem rozpoczęcia szkolenia.

§ 4. Osoby przeprowadzające szkolenie myśliwych powinny posiadać dokumenty potwierdzające ukończenie studiów wyższych weterynaryjnych lub innych specjalistycznych studiów wyższych w zakresie obejmującym szczegółowy zakres tematów, jaki powinien zawierać program szkolenia myśliwych, o którym mowa w § 2.

§ 5. 1. Szkolenie myśliwych jest prowadzone w formie kursu, zakończonego wydaniem przez podmiot upoważniony do prowadzenia szkolenia myśliwych zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia.

2. Szkolenie myśliwych odbywa się w wymiarze co najmniej 16 godzin.

3. Myśliwi będący urzędowymi lekarzami weterynarii są zwolnieni z obowiązku odbycia szkolenia.

4. Wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

5. Wojewódzki lekarz weterynarii upoważniający dany podmiot do przeprowadzenia szkolenia albo wojewódzki lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce prowadzenia szkolenia, o którym mowa w § 3, oraz podmiot przeprowadzający to szkolenie przechowują kopie zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia.

6. Wojewódzki lekarz weterynarii udostępnia przedstawicielowi dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego informacje o podmiotach upoważnionych do przeprowadzania szkolenia.

§ 6. Wzór oświadczenia o przeprowadzeniu oględzin tuszy grubej zwierzyny łownej jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 7. 1. Informacje, o których mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale II w ust. 4 w lit. b, są zamieszczane w części B oświadczenia o przeprowadzeniu oględzin tuszy grubej zwierzyny łownej.

2. W przypadku, o którym mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale II w ust. 4 w lit. b, oświadczenie o przeprowadzeniu oględzin tuszy grubej zwierzyny łownej jest sporządzane w 3 egzemplarzach, z których:

- 1) pierwszy dołącza się do tuszy odstrzelonego zwierzęcia w celu przeprowadzenia badania i oceny mięsa przez urzędowego lekarza weterynarii w zakładzie przetwórstwa dziczyzny;
- 2) drugi przekazuje się niezwłocznie powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce odstrzelenia zwierzęcia;
- 3) trzeci pozostawia się w dokumentacji właściwego koła łowieckiego.

§ 8. 1. W przypadku, o którym mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale III w ust. 2, przeszkolony myśliwy wypełnia oświadczenie o stwierdzeniu nietypowych zmian podczas przeprowadzania oględzin tuszy drobnej zwierzyny łownej, którego wzór jest określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzane w 3 egzemplarzach, z których:

- 1) pierwszy dołącza się do tuszy odstrzelonego zwierzęcia w celu przeprowadzenia badania i oceny mięsa przez urzędowego lekarza weterynarii w zakładzie przetwórstwa dziczyzny;
- 2) drugi przekazuje się niezwłocznie powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce odstrzelenia zwierzęcia;
- 3) trzeci pozostawia się w dokumentacji właściwego koła łowieckiego.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 grudnia 2006 r. w sprawie przeprowadzania szkolenia myśliwych (Dz. U. z 2007 r. Nr 5, poz. 39).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 64, poz. 429, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 i Nr 214, poz. 1346 oraz z

Załącznik nr 1

**SZCZEGÓŁOWY ZAKRES TEMATÓW, JAKI POWINIEN ZAWIERAĆ
PROGRAM SZKOLENIA MYŚLIWYCH**

1. Podstawowe wiadomości z zakresu anatomii, fizjologii oraz behawioryzmu zwierząt łownych, w tym nietypowych zachowań związanych z chorobami zwierząt.
2. Podstawowe wiadomości z zakresu epizootiologii zwierząt łownych.
3. Występowanie chorób odzwierzęcych w Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Występowanie chorób zakaźnych zwierząt w Rzeczypospolitej Polskiej.
5. Parazytozy wspólne dla ludzi i zwierząt łownych.
6. Postępowanie z odstrzelonym zwierzęciem na łowisku, podczas składowania i transportu.
7. Najczęściej występujące zmiany anatomopatologiczne u odstrzelonych zwierząt łownych.
8. Przepisy dotyczące bezpieczeństwa żywności, zdrowia zwierząt oraz wymagań, jakie powinny być spełnione przez mięso zwierząt łownych wprowadzane na rynek.
9. Podstawowe wiadomości dotyczące skażeń środowiska w Rzeczypospolitej Polskiej.

WZÓR

.....
.....
(imię, nazwisko, miejsce zamieszkania
i adres albo nazwa, siedziba i adres
podmiotu prowadzącego szkolenie)

.....
(miejscowość i data)

**ZAŚWIADCZENIE Nr.....
POTWIERDZAJĄCE UKOŃCZENIE SZKOLENIA**

Niniejszym zaświadcza się, że:

Pan (i).....
(imię i nazwisko)

urodzony (a)..... w
(data urodzenia) (miejscowość)

imiona rodziców

odbył (a) szkolenie z zakresu wiedzy wymaganej od osób, które polują na zwierzęta łowne z zamiarem wprowadzenia na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych z tych zwierząt, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia w sprawie przeprowadzania szkolenia myśliwych (Dz. U. Nr ..., poz.).

.....
.....
.....
.....
.....
.....

(imię, nazwisko i podpis osób
prowadzących szkolenie)

.....
(pieczęć i podpis osoby upoważnionej
do wydania zaświadczenia)

WZÓR

**OŚWIADCZENIE O PRZEPROWADZENIU OGŁĘDZIN TUSZY GRUBEJ
ZWIERZNY ŁOWNEJ Nr¹⁾**

CZĘŚĆ A ^{2) 3)}

Ja, niżej podpisany oświadczam, że: zwierzę (ta) łowne
(gatunek zwierząt)

w liczbie....., odstrzelone w dniu..... o godz.w..... :
(w sztukach) (miejsce)

- 1) bezpośrednio przed odstrzałem nie wykazywało (y) żadnego nietypowego zachowania;
- 2) zostało (y) poddane oględzinom, podczas których nie stwierdzono występowania żadnych nietypowych cech;
- 3) zostało (y) odstrzelone w miejscu, co do którego nie ma podejrzeń o skażenie środowiska.

.....
(miejsce i data)

.....
(imię i nazwisko myśliwego)

CZĘŚĆ B ^{3) 4)}

Ja, niżej podpisany oświadczam, że: zwierzę (ta) łowne
(gatunek zwierząt)

w liczbie, odstrzelone w dniu..... o godz.w..... :
(w sztukach) (miejsce)

- 1) bezpośrednio przed odstrzałem ⁵⁾:
 - a) zachowywało (y) się w sposób wskazujący podejrzenie wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt,
 - b) wykazywało (y) następujące zaburzenia w zachowaniu lub poruszaniu się:
 - apatię,

- pobudzenie,
- brak bojaźliwości lub inne nietypowe dla gatunku zachowanie,
- sztywność kończyn,
- chwiejny chód;

2) zostało (y) poddane oględzinom, podczas których stwierdzono ⁵⁾:

- a) obecność ciał obcych w żołądku lub jelitach,
- b) znaczną ilość gazu w żołądku lub jelitach (wzdęcie żołądka lub jelit),
- c) obecność zmian zapalnych żołądka lub jelit: przekrwienie, obrzęk, rozpulchnienie, guzki pasożytnicze lub wybroczyny,
- d) inne zmiany ⁶⁾:

.....;

3) zostało odstrzelone w miejscu, co do którego istnieje podejrzenie skażenia środowiska ⁵⁾.

.....

(miejsce i data)

.....

(imię i nazwisko myśliwego)

¹⁾ Dołączane do tuszy odstrzelonego zwierzęcia oświadczenie jest przekazywane do punktu skupu, zakładu przetwórstwa dziczyzny, zakładu prowadzącego działalność marginalną, lokalną i ograniczoną lub do miejsca sprzedaży bezpośredniej

²⁾ Wypełnia się w przypadku, gdy są spełnione warunki wymienione w pkt 1 – 3

³⁾ W przypadku wypełnienia części A przekreśla się część B, w przypadku wypełnienia części B przekreśla się część A

⁴⁾ Wypełnia się w przypadku, gdy nie jest spełniony co najmniej jeden z warunków wymienionych w części A w pkt 1 – 3

⁵⁾ Zakreślić właściwe

⁶⁾ Wymienić, jeżeli jest to konieczne

WZÓR

**OŚWIADCZENIE O STWIERDZENIU NIETYPOWYCH ZMIAN PODCZAS
PRZEPROWADZANIA OGLĘDZIN TUSZY DROBNEJ ZWIERZINY ŁOWNEJ**

Nr¹⁾

Ja, niżej podpisany oświadczam, że: zwierzę (ta) łowne
(gatunek zwierząt)

w liczbie....., odstrzelone w dniu..... o godz.w..... :
(w sztukach) (miejsce)

1) bezpośrednio przed odstrzałem wykazywało (y) nietypowe zachowanie ²⁾;

2) zostało (y) poddane oględzinom, podczas których stwierdzono występowanie nietypowych zmian ^{2) 3)} ;

.....
.....

3) zostało (y) odstrzelone w miejscu, co do którego istnieje podejrzenie o skażenie środowiska ²⁾.

.....
(miejsce i data)

.....
(imię i nazwisko myśliwego)

¹⁾ Dołączane do tuszy odstrzelonego zwierzęcia oświadczenie jest przekazywane do punktu skupu, zakładu przetwórstwa dziczyzny, zakładu prowadzącego działalność marginalną, lokalną i ograniczoną lub do miejsca sprzedaży bezpośredniej

²⁾ Zakreślić właściwe

³⁾ Wymienić nietypowe zmiany, jeżeli jest to konieczne

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie przeprowadzania szkolenia myśliwych stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17 z późn. zm.).

Zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14) – załącznik III sekcja IV rozdział I ust. 1, osoby, które polują na zwierzynę łowną z myślą o wprowadzeniu jej na rynek w celu spożycia przez ludzi, aby mogły przeprowadzać wstępne badanie zwierzęcia na miejscu, muszą posiadać wystarczającą znajomość wiedzy z zakresu patologii u zwierząt łownych oraz produkcji i obróbki zwierząt łownych i ich mięsa. Myśliwi, aby mogli przeprowadzać takie badanie powinni zostać przeszkoleni w tym zakresie. Szkolenie powinno być przeprowadzone zgodnie z wymogami właściwych władz. Wykonaniem przepisów rozporządzenia nr 853/2004 w zakresie szkolenia myśliwych w prawodawstwie polskim jest art. 18 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego. Szkolenie myśliwych może być przeprowadzone przez podmioty, którym właściwy wojewódzki lekarz weterynarii udzielił upoważnienia do prowadzenia takiego szkolenia. Aby uzyskać takie upoważnienie podmiot zamierzający je przeprowadzać jest obowiązany przedstawić właściwemu wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii, w celu zapewnienia, że osoby przeszkolone uzyskają wiedzę i umiejętności, o których mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale I w ust. 1, program szkolenia i plan jego realizacji oraz listę osób przygotowanych do prowadzenia tego szkolenia. W przypadku, gdy podmiot uzyska decyzję właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii i będzie zamierzał prowadzić szkolenia myśliwych na obszarze województwa innego niż województwo, właściwe ze względu na jego siedzibę albo w przypadku osób fizycznych właściwe ze względu na miejsce zamieszkania lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, będzie zobowiązany poinformować o tym fakcie wojewódzkiego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce

prowadzenia szkolenia, w terminie co najmniej 7 dni przed dniem rozpoczęcia szkolenia (§ 3 projektu).

Projekt rozporządzenia określa szczegółowy zakres tematów, jaki powinien zawierać program szkolenia myśliwych, szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania szkolenia myśliwych, w tym minimalne kwalifikacje osób przeprowadzających to szkolenie, wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia, wzór oświadczenia o przeprowadzeniu oględzin tuszy odstrzelonej grubej zwierzyny łownej i sposób przekazywania informacji, o których mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale II w ust. 4 w lit. b oraz w rozdziale III w ust. 2.

Szczegółowy zakres tematów, jaki powinien zawierać program szkolenia myśliwych (załącznik nr 1 do projektu rozporządzenia) doprecyzowuje tematy określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale I w ust. 4. Przykładowo, prawidłowa obróbka i wytrzewianie zwierząt łownych po ich odstrzeleniu stanowią integralną część wykładu „Postępowanie z odstrzelonym zwierzęciem na łowisku, podczas składowania i transportu”.

Osoby przeprowadzające szkolenie powinny posiadać wiedzę w zakresie tematów, jakie powinien zawierać program szkolenia myśliwych. W związku z tym, w projekcie rozporządzenia proponuje się, aby osoby te legitymowały się posiadaniem dokumentów potwierdzających ukończenie studiów wyższych weterynaryjnych lub innych specjalistycznych studiów wyższych (np. biologia, medycyna, ochrona środowiska, chemia) w zakresie obejmującym szczegółowy zakres tematów, które będą omawiane podczas szkolenia.

Przekazywanie właściwemu organowi przez przeszkoloną osobę informacji o stwierdzonych podczas oględzin odstrzelonego zwierzęcia nietypowych cechach, nietypowym zachowaniu przed odstrzałem czy podejrzeniu o skażenie środowiska, jest wymagane zgodnie z rozporządzeniem nr 853/2004 załącznik III sekcja IV rozdział II ust. 4 lit. b. W projekcie rozporządzenia zaproponowano, aby powyższe informacje były również przekazywane w oświadczeniu o przeprowadzeniu oględzin tuszy odstrzelonej grubej zwierzyny łownej. W tym przypadku myśliwy wypełniałby tylko część B oświadczenia, z tym że oświadczenie sporządzane byłoby w trzech egzemplarzach, z których pierwszy dołączany byłby do tuszy odstrzelonego zwierzęcia, drugi przekazywany powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce odstrzelenia zwierzęcia, a trzeci pozostałby w dokumentacji koła

łowieckiego, do którego należy dany myśliwy. Decyzję o wprowadzeniu na rynek mięsa odstrzelonej grubej zwierzyny łownej podejmie urzędowy lekarz weterynarii, po przeprowadzeniu badania w zakładzie przetwórstwa dziczyzny.

Informacje zawarte w oświadczeniu, w tym dotyczące sposobu zachowania się zwierzęcia przed odstrzałem oraz zmian w przewodzie pokarmowym są istotne w celu wydania oceny mięsa przez urzędowego lekarza weterynarii po przeprowadzeniu badania w zakładzie przetwórstwa dziczyzny.

Ponadto, w projekcie rozporządzenia określono sposób przekazywania informacji właściwemu organowi (powiatowemu lekarzowi weterynarii), o których mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale III w ust. 2. Jeżeli przeszkolona osoba zaobserwuje nietypowe zachowanie przed odstrzałem drobnej zwierzyny łownej lub podczas oględzin po odstrzale zauważy występowanie nietypowych cech w tuszy lub narządach wewnętrznych, czy też ma podejrzenie o skażenie środowiska, będzie zobowiązana wypełnić oświadczenie o stwierdzeniu nietypowych zmian podczas przeprowadzania oględzin tuszy odstrzelonej drobnej zwierzyny łownej, którego wzór jest określony w załączniku nr 4 do projektu rozporządzenia. W tym przypadku, analogicznie do sytuacji stwierdzenia nieprawidłowości przy odstrzale grubej zwierzyny łownej, przeszkolona osoba będzie zobowiązana wypełnić oświadczenie w trzech egzemplarzach z których pierwszy dołączany byłby do tuszy odstrzelonej drobnej zwierzyny łownej, drugi przekazywany powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce odstrzelenia zwierzęcia, a trzeci pozostałby w dokumentacji koła łowieckiego, do którego należy dany myśliwy. W odniesieniu do odstrzelonej drobnej zwierzyny łownej obowiązek wypełnienia oświadczenia będzie dotyczył tylko sytuacji, kiedy przeszkolona osoba stwierdzi występowanie nietypowych zmian w tuszy lub narządach wewnętrznych, zaobserwuje nietypowe zachowanie przed odstrzałem drobnej zwierzyny łownej lub będzie miała podejrzenie o skażenie środowiska.

Projekt rozporządzenia będzie podlegał procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia

zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Podmioty zajmujące się pozyskiwaniem zwierząt łownych, wojewódzkie inspektoraty weterynarii, organizacje łowieckie oraz podmioty zamierzające prowadzić szkolenia.

2. Wpływ projektu rozporządzenia na sektor finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego, szkolenia będą mogły przeprowadzać podmioty, które uzyskają upoważnienie właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii w drodze decyzji administracyjnej – mogą to być organizacje łowieckie lub inne podmioty. W związku z tym koszty szkoleń będą pokrywać myśliwi lub też właściwe organizacje łowieckie – w przypadku podjęcia decyzji o przeprowadzaniu tego rodzaju szkoleń i uzyskaniu decyzji właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii.

3. Wpływ projektu rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektu rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ projektu rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie przesłany między innymi do: Krajowej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii Sekcji Krajowej, Polskiego Związku Łowieckiego, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych, Polskiego Związku Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa, NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Związku Zawodowego Rolnictwa „Samoobrona”, Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP, Sekretariatu Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” oraz Sekretariatu Przemysłu Spożywczego NSZZ „Solidarność”.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾**

z dnia r.

**w sprawie sposobu ustalania weterynaryjnego
numeru identyfikacyjnego**

Na podstawie art. 21 ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadawanego zakładom produkującym lub wprowadzającym na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego.

§ 2. Weterynaryjny numer identyfikacyjny, o którym mowa w § 1, składa się z cyfr, z których:

- 1) pierwsza i druga oznaczają symbol województwa nadany województwom w sposób określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 157, poz. 1031, z późn. zm.³⁾);
- 2) trzecia i czwarta oznaczają symbol powiatu nadany powiatom danego województwa w sposób określony w przepisach rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 3) piąta i szósta oznaczają symbol określający zakres i rodzaj działalności prowadzonej w zakładzie produkującym lub wprowadzającym na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego;

4) siódma i następane informują o kolejności podejmowania w danym powiecie działalności w zakresie produkcji lub wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego.

§ 3. Wykaz symboli określających zakres i rodzaj działalności prowadzonej w zakładzie produkującym lub wprowadzającym na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 4. Jeżeli w zakładzie prowadzi się więcej niż jeden z rodzajów działalności w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, powiatowy lekarz weterynarii w weterynaryjnym numerze identyfikacyjnym nadawanym takiemu zakładowi wskazuje symbol określający rodzaj działalności podstawowej prowadzonej przez ten zakład.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie sposobu ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego (Dz. U. z 2007 r. Nr 2, poz. 19).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 64, poz. 429, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 i Nr 214, poz. 1346 oraz z

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 13, poz. 161, z 2001 r. Nr 12, poz. 100 i Nr 157, poz. 1840, z 2002 r. Nr 177, poz. 1459, z 2003 r. Nr 208, poz. 2022, z 2004 r. Nr 254, poz. 2535, z 2005 r. Nr 206, poz. 1706, z 2006 r. Nr 36, poz. 246 i Nr 214, poz. 1577, z 2007 r. Nr 192, poz. 1586 oraz z 2008 r. Nr 215, poz. 1358.

WYKAZ SYMBOLI OKREŚLAJĄCYCH ZAKRES I RODZAJ DZIAŁALNOŚCI
PROWADZONEJ W ZAKŁADZIE PRODUKUJĄCYM LUB WPROWADZAJĄCYM NA
RYNEK PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO

- 01 – ubój (bydło, świnie, jednokopytne, owce, kozy, zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka z wyłączeniem zajęczaków);
- 02 – ubój, rozbiór, przetwórstwo (bydło, świnie, jednokopytne, owce, kozy, zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka z wyłączeniem zajęczaków);
- 03 – rozbiór, przetwórstwo (bydło, świnie, jednokopytne, owce, kozy, zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka z wyłączeniem zajęczaków);
- 04 – ubój (drób);
- 05 – ubój, rozbiór, przetwórstwo (drób, zajęczaki);
- 06 – rozbiór, przetwórstwo (drób, zajęczaki);
- 07 – przetwórstwo (zwierzęta łowne);
- 08 – ubój (zajęczaki);
- 09 – przetwórstwo (skorupiaki, mięczaki);
- 10 – prowadzenie punktu skupu (zwierzęta łowne);
- 11 – prowadzenie chłodni składowej;
- 12 – obróbka jelit, pęcherzy i żołądków;
- 13 – prowadzenie fermy pozyskującej jaja konsumpcyjne (powyżej 350 kur niosek);
- 15 – przetwórstwo jaj lub produkcja płynnej masy jajecznej;
- 16 – przetwórstwo mleka;
- 17 – statek rybacki, statek zamrażalnia, statek przetwórnia, prowadzenie działalności w zakresie produkcji ryb, skorupiaków i mięczaków;
- 18 – przetwórstwo (ryby);
- 38 – ubój, rozbiór (bydło, świnie, jednokopytne, owce, kozy, zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka z wyłączeniem zajęczaków);
- 39 – ubój, rozbiór (drób, zajęczaki);

- 40 – przetwórstwo (bydło, świnie, jednokopytne, owce, kozy, zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka z wyłączeniem zajęczaków, zwierzęta łowne, drób);
- 41 – przetwórstwo (drób, zajęczaki);
- 42 – rozbiór (bydło, świnie, jednokopytne, owce, kozy, zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka z wyłączeniem zajęczaków);
- 43 – rozbiór (drób, zajęczaki);
- 53 – transport produktów pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem mleka;
- 54 – przechowywanie lub transport mleka;
- 55 – przetwórstwo innych produktów pochodzenia zwierzęcego;
- 56 – sprzedaż bezpośrednia;
- 57 – hurtowy lub detaliczny skup lub sprzedaż produktów rybołówstwa w bazach rybackich na lądzie, rynki hurtowe i aukcje produktów rybołówstwa;
- 58 – prowadzenie punktu skupu jaj;
- 59 – pakowanie jaj;
- 60 – inne;
- 72 – prowadzenie działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej;
- 73 – sprzedaż bezpośrednia i prowadzenie działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej;
- 74 – pośrednictwo w obrocie żywnością pochodzenia zwierzęcego.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sposobu ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 21 ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.).

Powiatowy lekarz weterynarii wydając decyzję administracyjną o wpisie do rejestru zakładów albo zatwierdzeniu zakładu, nadaje temu zakładowi weterynaryjny numer identyfikacyjny, mając na względzie możliwość identyfikacji zakładu, miejsca produkcji i rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego.

Rozporządzenie nie zmienia sposobu ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego, określonego w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 18 grudnia 2006 r. w sprawie sposobu ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego (Dz. U. z 2007r. Nr 2, poz. 19, z późn. zm.).

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. Okres ten umożliwi organom Inspekcji Weterynaryjnej dostosowanie istniejących rejestrów i wykazów zakładów oraz podmiotów prowadzących działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego do wymagań określonych w rozporządzeniu w sprawie sposobu prowadzenia rejestru zakładów produkujących produkty pochodzenia zwierzęcego. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia zostanie uchylone rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 18 grudnia 2006 r. w sprawie sposobu ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego (Dz. U. z 2007r. Nr 2, poz. 19, z późn. zm.).

Konieczność wydania rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sposobu ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego podyktowana jest zmianą delegacji ustawowej dla tego rozporządzenia.

Zmiana delegacji ustawowej proponowana w art. 1 pkt 13 lit. c projektu ustawy zmieniającej ustawę o produktach pochodzenia zwierzęcego dotyczy nadania nowego brzmienia pkt 2 w ust. 5 w art. 21 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, będącego upoważnieniem dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania rozporządzenia regulującego sposób ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadawanego zakładom przez powiatowego lekarza weterynarii. Zmiana ta wynika z konieczności uwzględnienia obowiązku nadawania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego również zakładom

zajmujących się wyłącznie obrotem lub pośrednictwem w obrocie żywnością pochodzenia zwierzęcego bez prowadzenia produkcji. W obecnym brzmieniu tego upoważnienia jednym z elementów, który powinien być możliwy do zidentyfikowania na podstawie weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego jest „miejsce produkcji”, co zgodnie z definicją produkcji zawartą w ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego nie obejmuje prowadzenia takiej działalności jak obrót lub pośrednictwo w obrocie żywnością pochodzenia zwierzęcego bez prowadzenia produkcji. W związku z powyższym określenie to w proponowanej zmianie zastąpi sformułowanie „miejsce prowadzenia działalności”.

Projektowane rozporządzenie umożliwi nadawanie weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego zakładom specjalizującym się w zakresie pośredniczenia w obrocie żywnością pochodzenia zwierzęcego.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319) przedsiębiorstwa sektora spożywczego są zobowiązane powiadamiać właściwe organy o każdym przedsiębiorstwie pod jego kontrolą, które uczestniczy w jakimkolwiek z etapów produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności w celu ich rejestracji. Ponadto zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 852/2004 podmioty prowadzące taką działalność zapewniają, że właściwy organ zawsze posiada aktualne informacje na temat zakładów, w tym przez powiadamianie o każdej istotnej zmianie w działalności i o każdym zamknięciu istniejącego zakładu.

Właściwym organem w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia 882/2004 jest powiatowy lekarz weterynarii, który w zakresie swoich kompetencji prowadzi rejestr podmiotów prowadzących działalność rejestrowaną i nadaje im weterynaryjny numer identyfikacyjny, mając na względzie możliwość identyfikacji zakładu, miejsca produkcji i rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego.

Rozporządzenie nie zmienia sposobu ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego, a jedynie rozszerza katalog przedsiębiorców podlegających zakresowi projektowanej regulacji (§1) o podmioty specjalizujące się w handlu żywnością pochodzenia zwierzęcego.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), w związku z tym nie będzie podlegał procedurze notyfikacji.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

Projekt rozporządzenia nie znajduje się w programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie jest adresowane do organów Inspekcji Weterynaryjnej oraz podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji lub wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego.

2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

6. Konsultacje społeczne

W zakresie konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi: Krajową Radą Izb Rolniczych, Krajowym Związkiem Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”, Radą Gospodarki Żywnościowej, Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, NSZZ RI „Solidarność”, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samobrona”, Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa RP, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych LEWIATAN, Konfederacją Pracodawców Polskich, Federacją Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Krajową Radą Spółdzielczą, Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”, Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Zrzeszeniem Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Owczarskim, Krajową Radą Drobiarstwa-Izbą Gospodarczą w Warszawie, Ogólnopolskim Związkiem Zrzeszeń Hodowców i Producentów Przepiórek, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Gęsi, Polskim Związkiem Hodowców Strusi, Polskim Związkiem Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa, Polską Federacją Producentów Żywności, Unią Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego UPEMI oraz Polską Izbą Biznesu Żywnościowego.